2014 – Рік учасників бойових дій на території інших держав в Україні

3 стор.

“Зірниця” завойовує прихильність молоді

14 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№24 (687) 10 – 14 червня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

УВАГА! УВАГА!

Шановні школярі та малята!

У зв’язку з великою кількістю бажаючих взяти участь, конкурс дитячого малюнка “Армія очима дітей” продовжено до кінця серпня 2013 року!!!

Чекаємо на Ваші роботи до 23-го серпня 2013 року.

Надсилайте малюнки на електронну адресу konkurs@pressmou.com.ua, або поштою: 01021, м. Київ, вул. Грушевського 30/1, Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

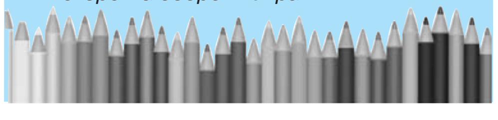

Фото Владислава Назаркевича.

Повітряні бійці готові до всього

2,5 стор.

Здійсни свої мрії — вступай на контрактну службу!

5 стор.

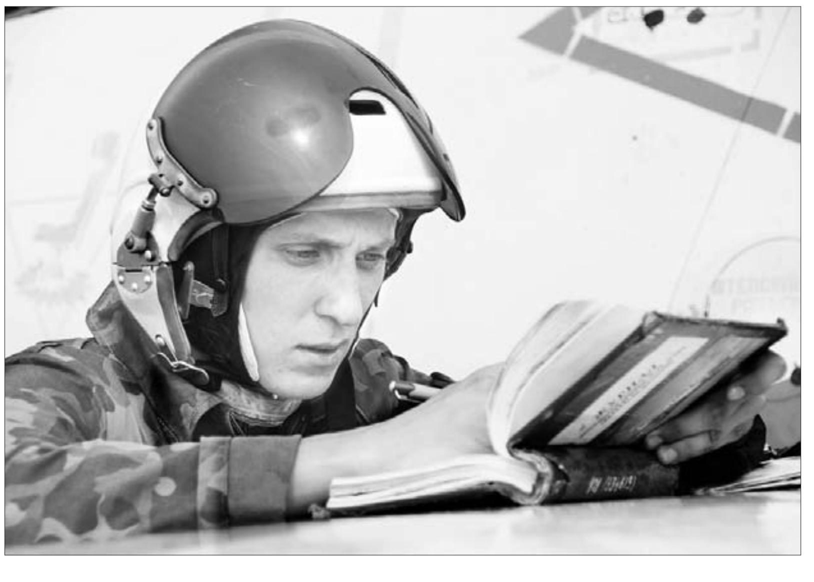

Україна представить свої розробки на авіасалоні Le-Bourget-2013

8 стор.

Льотна робота

Цього тижня у Повітряних Силах Збройних Сил України відбулися планові льотні зміни з екіпажами авіаційних частин.

Так, курсанти четвертого курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил продовжують льотну практику на навчально-тренувальній базі університету – аеродромі Чугуїв. Майбутні льотчики та штурмани після вивізної програми здійснюють тренувальні польоти на літаках Л-39, Ан-26ш та вертольоті Мі-8.

Крім того, у мелітопольській бригаді транспортної авіації, де командиром полковник Дмитро Мимріков, екіпажі виконали близько десяти навчало-тренувальних польотів на літаку Ан-26 з метою виконання перевірок за видами льотної підготовки та подальшого удосконалення навичок льотно-підйомного складу відповідно до плану льотної підготовки на 2013 навчальний рік.

Також на авіаційно-ремонтних підприємствах ОПК у Запоріжжі та Конотопі відбулися обльоти авіаційної техніки після виконання ремонтно-відновлюваних робіт на літаку Су-25 та вертольоті Мі-24.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото Дмитра Чалого.

СПІВРОБІТНИЦТВО

Павло Лебедєв взяв участь у засіданні Ради міністрів оборони СНД

У Мінську відбулося чергове, 64-те, засідання Ради міністрів оборони держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав. В ролі спостерігача у заході взяла участь українська делегація на чолі з Міністром оборони України Павлом Лебедєвим.

Порядок денний засідання передбачав розгляд більше двадцяти питань, спрямованих на подальше послідовне вдосконалення системи багатостороннього партнерського співробітництва між оборонними відомствами країн СНД, розвиток взаємовигідної співпраці у військовій сфері. Зокрема, було розглянуто питання про співпрацю міністерств оборони держав-учасниць СНД в галузі контролю за технічним станом боєприпасів; проекти угод про взаємодію інженерних військ збройних сил в галузі гуманітарного розмінування та співробітництво в галузі топогеодезичного і навігаційного забезпечення, а також узгоджено перелік спільних заходів збройних сил держав-учасниць СНД на 2014 рік. Значну увагу приділили стану безпеки польотів авіації збройних сил держав Співдружності за 2012 рік.

У ході спільної роботи керівники оборонних відомств підбили підсумки ІІ-го Міжнародного конкурсу на кращий журналістський твір до 20-річчя утворення Ради міністрів оборони держав-учасниць СНД, а також ухвалили рішення про проведення у 2013 році V-го Міжнародного конкурсу військово-професійної майстерності військовослужбовців дружніх армій "Воїн Співдружності".

Варто підкреслити, що перед засіданням відбулася низка двосторонніх зустрічей. Зокрема, Міністр оборони України Павло Лебедєв обговорив питання подальшого розвитку двостороннього військового співробітництва з своїм білоруським колегою генерал-лейтенантом Юрієм Жадобіним.

У ході засідання глави військових відомств також розглядали нову редакцію Положення про Координаційні Комітети з питань протиповітряної оборони при РМО СНД та фінансування удосконалення ОС ППО СНД у 2014 році. Також ухвалено рішення про проведення спільного навчання з бойовою стрільбою військ (сил) ОС ППО СНД "Бойова Співдружність-2013".

На розгляд Ради міністрів оборони також вносились питання вдосконалення нормативної правової бази та її практичного втілення в широкому спектрі багатосторонніх заходів. Зокрема, на засіданні узгоджено механізм практичної взаємодії юридичних служб міністерств оборони держав-учасниць СНД, а також намічено напрямки спільної роботи з формування Єдиного міжархівного довідника в інтересах військових відомств країн Співдружності.

Виживання по-вінницьки

Саме поняття виживання льотчиків після аварійного приземлення з'явилося, власне, у той період, коли польоти літальних апаратів стали масовими, а відтак, непоодинокими стали і авіаційні події, аварії та катастрофи, в результаті яких льотчики й екіпажі, якщо не гинули, аварійно приземлялися і мали до того, як рятівники знайдуть їх, виживати в автономних умовах.

Однією з небагатьох можливостей навчати льотний склад тактики виживання є комплексне практичне тренування із виживання на місцевості, яке двічі на рік ось уже багато років поспіль проводять фахівці Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України.

– Під час практичних занять ми навчаємо льотний склад виживати у гірській, лісовій місцевості, на водоймищах, і при цьому ефективно використовують усі підручні засоби,– зазначив керівник занять, начальник Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України полковник Володимир Благодатських. – По своїй суті, виживання – це сукупність заходів, спрямованих на збереження життя, здоров'я та працездатності льотного екіпажу, що опинився в умовах автономного існування.

До комплексного практичного тренування з виживання на місцевості, що відбулось всередині червня у районі лісосмуги населених пунктів Лаврівка та Сосонка Вінницького району, залучалися льотний склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України та фахівці Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації Збройних Сил України. Докладніше про тренування читайте у наступному номері газети.

Олексій Тригуб.
Фото Дмитра Струтинського.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Повітряні бійці готові до всього

Триває бойова підготовка в 7 окремому полку армійської авіації. Нещодавно тут пройшла чергова льотна зміна. Вертолітники виконали польоти вдень і вночі. Вище командування поставило перед авіаторами завдання – в цьому році загальний наліт полку має складати 1700 годин. Відтак від початку року на аеродромі пройшло понад тридцять льотних змін. Зараз полк виконав поставлене завдання на третину – вертолітники мають понад 450 годин нальоту.

– Два льотчики підвищили свій класний рівень. Чимало пілотів удосконалили свої навички пілотування вдень та вночі в простих та складних метеоумовах, – розповідає тимчасово виконуючий обов'язки заступника командира полку з льотної підготовки підполковник Олександр Шемет, – також нам вдалось підготувати чотирьох командирів екіпажів вертольотів Мі-24 до бойового чергування, трьох командирів екіпажів вертольотів Мі-8 до виконання пошуково-рятувальних робіт вночі.

Слід зазначити, що вертолітники – це повітряні бійці, які можуть виконати найрізноманітніші завдання. Тож готуються не лише воювати в небі. Наприклад, вони виконують польоти в якості санітарної авіації. Нещодавно, аби врятувати життя травмованих військовослужбовців, екіпаж на чолі з підполковником Пожидаєвим з лікарсько-сестринською бригадою Військово-медичного клінічного центру Західного регіону на борту виконав політ за маршрутом Новий Калинів – Виноградів – Львів.

– Простими такі завдання не назвеш, – згадує начальник льотно-методичної служби полку підполковник Сергій Пожидаєв, – насамперед через те, що до таких польотів не готуєшся заздалегідь, як до планових польотів. Починаєш політ вдень, а завершуєш його вночі. Приземлятися довелось на обмеженому майданчику – в місті, на плацу військової частини. Та завдяки цьому польоту медики зекономили чимало часу, надали потрібну медичну допомогу і доправили постраждалих в шпиталь. Життя людей було врятовано.

Закінчення на 5 стор.

"Енергійні" випускники ХУПС

Курсанти випускного курсу Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, які навчаються за спеціальністю "Електротехнічні системи військового призначення", успішно склали профілюючий держіспит.

До оцінювання знань з блоку військово-технічних та військово-спеціальних дисциплін залучалися без п'яти хвилин лейтенанти факультету зенітних ракетних військ, а приймав іспити у п'ятикурсників заступник начальника електротехнічної служби управління інженерного озброєння Центрального управління інженерних військ Головного управління оперативного забезпечення ЗС України полковник Василь Світак.

– Протягом усіх попередніх екзаменів випускники показали досить високі результати. На іспитах зі спеціальних дисциплін майбутні офіцери продемонстрували глибокі знання. Впевнений, що після випуску, коли вони обійматимуть відповідні посади, молоді лейтенанти стануть надійними помічниками своїх командирів, – розповів офіцер.

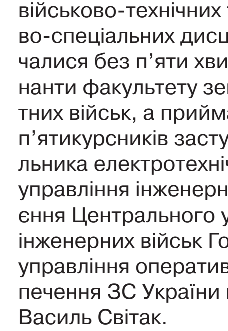
За підсумками держіспиту кращою була визнана старший солдат військової служби за контрактом Анна Тарасова, яка є претендентом на диплом з відзнакою.

– До вступу в університет я вже мала деякі військові навички, адже проходила службу за контрактом в одній з військових частин, що у Кременчуці. Після випуску планую служити на Одещині у підрозділі зенітної ракетної бригади на посаді начальника відділення енергозабезпечення – енергетика дивізіону, – поділилася своїми планами дівчина.

За словами начальника факультету ЗРВ полковника Костянтина Закутіна, курсант Анна Тарасова є однією з кращих випускниць факультету. Вона неодноразово брала участь в університетських наукових розробках, за що заохочувалась командуванням вузу. Також в її арсеналі досягнень є грамота від Міністра освіти і науки України.

Попереду у випускників залишився захист дипломної роботи та найбільш очікуваний момент у їхньому житті – отримання офіцерських погонів.

Дмитро Чалий. Фото автора.

Ще не так давно, 3 лютого цього року, наша газета розповідала своїм читачам, що давньому другу та дописувачу газети "Крила України" військовому льотчику 1-го класу полковнику у відставці Дмитру Федоровичу Байнетову виповнилося 85 років, а ось у цьому червневому випуску доводиться розміщувати портрет цієї прекрасної людини у траурному крепі...

За понад три десятиліття військової служби, 28 років з яких пройшли у Чернігівському вищому військовому авіаційному училищі льотчиків, льотчик Дмитро Байнетов освоїв 16 типів літаків – Ут-2, Як-9, Як-11, Як-12, Як-18, УТІ-МіГ-15, МіГ-15 біс, МіГ-17, МіГ-21у, МіГ-21ум, МіГ-21ус, МіГ-21ф-13, МіГ-21пф, Як-18а, Л-29 та Л-39, налітавши на них близько 5000 годин, що для льотчика-винищувача є цифрою величезною. Вихованцями Дмитра Федоровича були такі видатні постаті, як льотчики-космонавти двічі Герої Радянського Союзу генерал-майор авіації Андріян Ніколаєв, генерал-полковники авіації Леонід Кізім та Петро Климук, генерал-майор авіації Леонід Попов та полковник Юрій Романенко, Герої Радянського Союзу льотчики-космонавти полковник Анатолій Соловйов та капітан Анатолій Левченко, Герой України генерал-майор Леонід Каденюк, заслужений льотчик-випробувач СРСР Герой України №1 полковник Олександр Галуненко, заслужені льотчики-випробувачі Герой Радянського Союзу полковник Володимир Гордієнко, Герої Російської Федерації полковник Олег Антонович, капітан Олександр Пелих, полковники В'ячеслав Петруша та Олег Цой, "афганці" Герої Радянського Союзу генерал-полковник Віктор Кот та підполковник Петро Рубан, який отримав найвищу урядову нагороду посмертно, а також морський льотчик, Герой Російської Федерації генерал-лейтенант авіації Іван Бохонко. Учнями полковника у відставці Дмитра Байнетова були такі відомі у ВПС та Повітряних Силах Збройних Сил України генерали, як генерал-лейтенанти Олександр Титаренко й Станіслав Павлович, генерал-майори Володимир Алексеєв та Сергій Дроздов, а також чимало інших відомих генералів і офіцерів-льотчиків. Для багатьох тисяч випускників-чернігівців прізвище "Байнетов" і училище, ЧВВАУЛ – поняття тотожні й нерозривні.

Останні два з половиною десятиліття свого життя Дмитро Федорович очолював музей рідного училища, збирав відомості про його випускників. З-під пера невтомного дослідника вийшло вже три книги про історію училища – "Чернігівські крила", "Крилаті роки" й "Чернігівські авіатори".

Смерть видатного льотчика-наставника – велика втрата для вітчизняної військової авіації та тисяч льотчиків, які завдяки Дмитру Федоровичу Байнетову отримали путівку в небо. Разом із рідними й близькими полковника у відставці Д.Ф.Байнетова сумуємо й висловлюємо співчуття сім'ї справжнього Льотчика й Учителя.

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак,
Військова рада Повітряних Сил Збройних Сил України,
ветерани ВПС та ПС ЗС України,
творчий колектив редакції газети "Крила України".

Віктор Янукович: “Україна розглядає головування в ОБСЄ як можливість для посилення безпеки в регіоні”

Україна розглядає головування в Організації з безпеки та співробітництва в Європі як реальну можливість зробити свій внесок у зміцнення безпеки і стабільності в регіоні. Про це наголосив Президент України Віктор Янукович.

“У полі особливої уваги українського головування залишається сприяння врегулюванню конфліктів на просторі ОБСЄ. Одним із ключових питань є придністровське врегулювання”, – сказав Глава держави під час зустрічі з Генеральним секретарем ОБСЄ Ламберто Дзанньєром.

Президент подякував Ламберто Дзанньєру за участь у Конференції високого рівня “Зміцнення ролі ОБСЄ у боротьбі проти торгівлі людьми”, яка відбувалась в Києві 10-11 червня. За словами Віктора Януковича, Україна спрямовує свої зусилля на зміцнення міжнародного співробітництва в питанні протидії торгівлі людьми. “Вважаю, що лише завдяки консолідованим зусиллям ми зможемо подолати цей злочин проти людської гідності і покласти край порушенням основоположних прав людини”, – сказав він.

Говорячи про пріоритети українського головування в ОБСЄ, Глава держави зазначив, що Україні вдалося посилити актуальність проблематики енергетичної безпеки, безпеки довкілля, а також сприяти розвитку міжнародного співробітництва у сфері енергоефективності.

“Сподіваюсь також, що в цьому році вдасться забезпечити процес вивезення запасів компоненту рідкого ракетного палива типу меланж з України. Ми зараз займаємось проблемою пошуку необхідного рухомого складу для вивезення цієї рідини”, – сказав Віктор Янукович.

Глава держави поінформував Генсека ОБСЄ, що в Україні вирішується комплекс питань, пов’язаних з підписанням Угоди про асоціацію з Євросоюзом. “Питання асоціації відповідає стратегічним інтересам України і Європейського Союзу”, – підкреслив Президент.

У свою чергу, Генеральний секретар ОБСЄ Ламберто Дзанньєр висловив задоволення співпрацею між виконавчими органами Організації та представниками України. “Хотів би сказати, що надзвичайно задоволений тим співробітництвом, яке існувало між виконавчими органами Організації та представниками України. Пане Президенте, це справжня командна робота, сповнена прозорості, і я вважаю, що вона є надзвичайно успішною”, – сказав Ламберто Дзанньєр.

Генсек ОБСЄ подякував Президенту України за сприяння у проведенні Конференції високого рівня “Зміцнення ролі ОБСЄ у боротьбі проти торгівлі людьми”.

СОЦІАЛЬНІ ІНІЦІАТИВИ

Збільшено реальні доходи населення

“Реалізація соціальних ініціатив довела правильність розпочатих реформ”, – наголошує Президент України Віктор Янукович.

“Якщо казати про минулий рік, нам вдалося досягти мети, яку ми ставили. Ми підвищили реальні доходи населення майже на 10%, реальні заробітні плати – на 14%, середній розмір пенсій збільшився близько 17%. Це відчутно для людей”, – сказав Президент на засіданні Комітету з економічних реформ.

Глава держави запевнив, що реформи продовжуватимуться й надалі.

За його словами, також буде продовжено виплати вкладникам колишнього Ощадбанку СРСР. “Що стосується повернення заощаджень Ощадбанку, 5 мільйонів громадян скористались цим правом. І також не треба зупинятись, треба йти далі”, – підкреслив Віктор Янукович.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА

2014 – Рік учасників бойових дій на території інших держав в Україні

Президент України Віктор Янукович акцентує увагу Уряду на вирішенні проблем учасників бойових дій на території інших держав. Глава держави підписав Указ “Про проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав”. Таке рішення прийняте на підтримку ініціативи ветеранської громадськості з числа учасників бойових дій на території інших держав, яких в Україні сьогодні проживає близько 270 тисяч осіб, зазначив заступник Глави Адміністрації Президента України Сергій Ларін.

Як відомо, 15 лютого наступного року виповнюється 25 років з часу виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан, у бойових діях на території якої взяли участь понад 160 тисяч солдатів і офіцерів з України. Життя 3280 наших співвітчизників забрала та війна. Більше 8 тисяч з тих, хто повернувся, мають поранення, понад 6 тисяч стали інвалідами.

Підписання Главою держави акта про оголошення в Україні 2014 року Роком учасників бойових дій на території інших держав свідчить про значну увагу Президента до вирішення проблем учасників локальних війн та військових конфліктів, передусім, до ветеранів-”афганців”. Це категорія людей, які у мирний час пройшли крізь пекло воєнного лихоліття і сьогодні беруть активну участь у розбудові держави.

Ураховуючи зазначене, Уряду та місцевим державним адміністраціям доручено вжити заходів щодо підвищення рівня соціального захисту і медичного обслуговування учасників бойових дій на території інших держав, сімей загиблих та померлих учасників таких бойових дій.

Указом також передбачені доручення центральним та місцевим органам влади щодо проведення урочистостей та заходів меморіального характеру на вшанування пам’яті полеглих, які виконували військовий обов’язок на території інших держав.

Президент доручив приділити велику увагу патріотичному вихованню підростаючого покоління на героїчних прикладах старшого покоління, а також проведенню військово-спортивних та культурно-мистецьких акцій.

Президент також підписав Указ “Про річні національні програми співробітництва Україна – НАТО”. Цей документ діятиме на заміну Указу Президента України від 12 травня 2009 року №298 “Про річну національну програму з підготовки України до набуття членства в Організації Північноатлантичного договору”. Зміни передбачають приведення термінології у відповідність до законодавчо закріпленої політикою позаблоковості, а також вдосконалення механізму та термінy підготовки, схвалення та реалізації річних національних програм співробітництва Україна – НАТО.

Довідка:

Річна національна програма є основним програмним документом системного співробітництва з Альянсом. Вона розробляється з метою забезпечення реалізації нового етапу співробітництва між Україною та Організацією Північноатлантичного договору відповідно до рішень, прийнятих під час засідань Комісії Україна – НАТО 4 квітня 2008 року у м. Бухаресті та 3 грудня 2008-го у м. Брюсселі, створення належних умов для ефективного виконання пріоритетних завдань у сфері співробітництва України з НАТО.

Виконання Річних національних програм співробітництва Україна – НАТО сприяє здійсненню внутрішньодержавних реформ у безпековій, оборонній, економічній, правовій та інших сферах.

Перша річна національна програма була затверджена Указом Президента України 7 серпня 2009 року.

ЖИТЛО ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ

За 2013-2014 роки Міноборони планує добудувати житло, готовність якого становить 80-85%

“Міністр оборони України Павло Лебедєв поставив чіткі завдання щодо спрямування усіх наявних ресурсів на будівництво житла для військовослужбовців. У першу чергу йдеться про визначений внутрішній ресурс оборонного відомства – надлишкове майно, реалізуючи яке ми зможемо будувати і купувати житло”. На цьому наголосив заступник Міністра Артуро Бабенко під час введення в експлуатацію житлового будинку для військовослужбовців у Житомирі.

За словами заступника Міністра, складено список об’єктів житлового будівництва, роботи на яких розпочнуться найближчим часом. В першу чергу фінансуватиметься будівництво об’єктів, готовність яких становить 80-85%.

– Такі будинки є в кожному регіоні. Ми ставимо перед собою завдання протягом поточного – максимум, наступного років добудувати всі подібні об’єкти, підключити їх до комунікацій, – зазначив Артуро Бабенко.

Одним із дієвих шляхів вирішення проблеми є також залучення інвесторів, для чого потрібна відповідна законодавча база. Завдяки зусиллям керівництва Міноборони на останніх засіданнях Кабміну було прийнято постанови, що регламентують порядок відчуження земельних ділянок, на яких розташовані об’єкти нерухомого військового майна, що підлягають реалізації, та земельних ділянок, які вивільняються у процесі реформування Збройних Сил України, а також порядок організації будівництва житла для військовослужбовців. Це дає можливість реалізовувати наявне надлишкове майно прозоро, через аукціони, спільно з органами місцевої влади. Також погоджено перелік земельних ділянок, на яких передбачається будувати житло для військових за небюджетні кошти.

– Цього року нарешті вдалося зрушити з місця питання, яке оборонне відомство намагалося вирішити шість років! Залишилося декілька технічних моментів, але основний обсяг роботи вже виконано, і житло для військовослужбовців та членів їх сімей, безумовно, будуватиметься. Крім того, виділення значних коштів на будівництво житла передбачає Державна комплексна програма реформування і розвитку Збройних Сил на період до 2017 року, яку було розглянуто і схвалено на засіданні Уряду 29 травня 2013 року, – підкреслив Артуро Бабенко.

Громадська організація “Фонд Захисник Вітчизни – рятівник” розширює географію

На теренах нашої країни набирає обертів благочинна програма “Врятуй життя”, що запроваджена “Фондом Захисник Вітчизни – Рятівник”. Тисячі громадян, у тому числі й військовослужбовці, через ряд обставин опинилися наодинці з проблемами, пов’язаними зі збереженням здоров’я як свого, так і членів родин. Та саме завдяки діяльності даного благодійного фонду військові отримали змогу відчути себе не покинутими у своїй біді та потрібними державі.

Так, чергова адресна допомога у рамках проекту надана військовослужбовцям та членам їхніх сімей з бази зберігання технічних засобів, якою командує підполковник Денис Гардубей. Десять тисяч гривень на лікування виділено колишньому військовослужбовцю частини сержанту контрактної служби Володимиру Х. і п’ять тисяч – прапорщику Олексію М. на оздоровлення дитини. Командир частини у присутності всього особового складу бази зберігання від імені фонду вручив їм відповідні сертифікати.

– В наш непростий час дуже важливо, щоб ті, хто потребує екстреної допомоги, не відчували себе покинутими та нікому не потрібними, – зазначив підполковник Денис Гардубей. – І в цьому аспекті діяльність “Фонду Захисник Вітчизни – Рятівник” є дуже актуальною та необхідною, тим більше, що процес оформлення необхідних документів та виділення визначених коштів пройшов без затримок і бюрократичних ускладнень. А той факт, що програма реально діє не тільки у столиці та великих містах, а й дійшла до нашого невеликого міста Лубни, є дуже показовим у тому сенсі, що вона дійсно розрахована та діє для людей, а не для піару або статистики.

Слова щирої подяки на адресу програми “Врятуй життя” пролунали також і від військовослужбовців, які отримали грошові сертифікати. Благодійні кошти дадуть можливість хворим пройти найближчим часом рекомендовані процедури та курси лікування.

Виховуємо юних миротворців

У студії Харківської обласної державної телерадіокомпанії відбулися запис і трансляція у прямому ефірі передачі "Харків-online" за участю ветеранів та військовослужбовців Збройних Сил України. Тема півгодинної розмови стосувалася участі нашої держави у миротворчих місіях по всьому світу та використання досвіду служби воїнів-миротворців на користь виховання дітей і молоді.

На початку заходу ведуча програми журналіст Олена Фатєєва представила телеглядачам гостей студії – заступника військового комісара Харківського обласного військкомату полковника Юрія Калгушкіна та заступника голови Харківської первинної організації юних миротворців ООН, учасника миротворчої місії в Косово підполковника запасу Сергія Кравченка.

– Україна вже двадцять перший рік поспіль бере активну участь у роботі з підтримання миру та забезпечення порядку в гарячих точках. При цьому за кордон направляють лише кращих військовослужбовців чи представників правоохоронних органів, які, після повернення, передають свій бойовий досвід іншим воякам. Таким чином, наша країна, займаючись благородною справою, зміцнює свою обороноздатність, – розпочав розмову полковник Юрій Калгушкін.

А воїн-миротворець Сергій Кравченко порушив питання військово-патріотичної роботи за участю військовослужбовців Збройних Сил.

– У нашій області вже два роки, як започатковано Рух юних миротворців. Так, колишні блакитні берети у вільний час займаються з дітьми та молоддю. Виховання кращих інтернаціональних ідей, прищеплення вищих проявів гуманізму та розуміння необхідності збереження миру – ось основні принципи, на яких ґрунтується наша діяльність. У лавах юних миротворців Харківщини вже понад 2500 патріотів, – пояснив він.

Під час розмови також піднімалася тема переходу війська на комплектування військовослужбовцями за контрактом.

– Не є таємницею, що більшість юнаків та дівчат добровільно йдуть до армії заради перевірки себе в екстремальних умовах, занурення у цікаві полігонні будні. Тому про можливість участі наших новобранців у бойових діях десь в Африці чи на Балканах постійно запитують ті, хто приходить до військкоматів. Через це, вважаю, знаходження наших співвітчизників в миротворчих місіях посприяє скорішому переходу війська на професійні рейки, – зазначив полковник Юрій Калгушкін

На завершення ефірного часу Олена Фатєєва пообіцяла продовжити тему військово-патріотичного виховання молоді за участю військовослужбовців Збройних Сил України.

Дмитро Горбунов. м. Харків.

50 годин за одну льотну зміну

Сьомий місяць поспіль український окремий вертолітний загін виконує завдання Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго – одній із найнебезпечніших країн сучасного світу.

В режимі постійної готовності вертольоти Мі-24 чергують на визначених аеродромах та готові за першою командою піднятися в небо.

З метою відпрацювання спільного завдання між повітряними та наземними підрозділами Місії ООН з аеродрому Гома було піднято в небо пару українських ударних вертольотів. Командири екіпажів полковник Володимир Пастухов та підполковник Роман Дубинецький забезпечили повітряний супровід вертольотів Південно-Африканської Республіки та прикриття висадки десанту. Інша пара вертольотів Мі-24 під керівництвом підполковника Олександра Богославця та майора Олександра Антонечка здійснила повітряну підтримку дій наземного підрозділу та супровід вертольотів "Орекс" у район базування.

За висновками керівництва Місії ООН у Демократичній Республіці Конго, кожен з підрозділів виконав завдання на високому рівні. Все це – результат щоденної копіткої праці та розуміння миротворцями різних країн важливості забезпечення миру у цій державі. Протягом цієї льотної зміни українські миротворці налітали майже п'ятнадцять годин, що складає найбільший одноденний час нальоту за підсумками шести місяців виконання ними миротворчих завдань на африканському континенті.

Віктор Шубец. ДР Конго.

В Україні завершила роботу група румунських верифікаторів

В Україні завершила свою роботу багатонаціональна інспекційна група Румунії, яка перевіряла райони в Житомирській, Рівненській та Хмельницькій областях.

На меті роботи інспекції було переконатись, чи не проводиться військова діяльність, про яку б Україна повинна була б повідомити усі держави – учасниці ОБСЄ.

Такою діяльністю є навчання, до яких залучається принаймні 9000 особового складу, або 250 танків, або 500 бойових броньованих машин, або 250 одиниць артилерії калібром 100 мм і вище.

До району інспекції увійшли військові частини 8-го та 13-го армійських корпусів Сухопутних військ Збройних Сил України.

Під час заходу інспекційна група відвідала 95-у оаембр, 30-у омбр, 12-й іп, Житомирський навчальний центр, Новоград-Волинський полігон, Рівненський навчальний центр та 7-ї брТА, де зустрілась з представниками командувань корпусів та військових частин, а також здійснила вертолітний обліт району інспекції.

Інспекційну групу очолював полковник Міхал Манта – начальник центру верифікації Румунії, з української сторони групу супроводження очолював старший офіцер Управління верифікації Генерального штабу ЗС України підполковник Владислав Пономарьов.

Інспекція проводилась в рамках заходів зміцнення довіри та безпеки, що є особливо актуальним, зважаючи на головування України в ОБСЄ.

За результатами проведеної інспекції, інспекційна група Румунії переконалась, що Україна виконує свої міжнародні зобов'язання. Про це Румунська сторона повідомить офіційними каналами усі держави – учасниці ОБСЄ.

Ірина Колонтай.

18-й ОВЗ готовий вирушати до Конго

На Херсонщині, на базі окремої бригади армійської авіації, успішно завершилась процедура сертифікації 3-ї ротації 18-го окремого вертолітного загону, що виконуватиме завдання Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго.

Протягом тижня офіцери комплексної комісії на чолі з начальником армійської авіації Сухопутних військ ЗС України генерал-майором Валентином Пістрюгою перевіряли льотні навички, вміння на застосування авіаційних засобів ураження льотчиків загону, готовність техніки та озброєння до ротації у Конго тощо.

– Загін до чергової ротації у Демократичну Республіку Конго підготовлений. За результатами сертифікації, льотний склад продемонстрував високі професійні навички, – розповідає генерал-майор Валентин Пістрюга. – Управління, підрозділи забезпечення знають посадові обов'язки і, що головне, мають практичний досвід роботи. Люди розуміють ту відповідальність, яку покладає наша держава на миротворців на африканському континенті.

Лише в період сертифікації, льотчики загону за дві льотні зміни виконали 38 польотів з загальним нальотом понад 16 годин. На полігоні Широкий Лан відпрацьовувались вправи на бойове застосування авіаційного озброєння по наземних цілях. Зокрема, було здійснено 116 пусків некерованих авіаційних ракет С-8 та понад 300 пострілів з авіаційної гармати ГШ-30.

– Основна вимога місії ООН – це якісна підготовка льотного складу з усіх видів льотної підготовки, вміння бойового застосування авіаційного озброєння, – зазначає кандидат на посаду командира загону полковник Андрій Когут. – Робився акцент і на умови пілотування та посадки на аеродроми Демократичної Республіки Конго. Усі вони фактично розташовані у гірській місцевості, а це – понад півтори тисячі метрів над рівнем моря. Дані елементи ми відпрацьовували практично на кожній льотній зміні.

Поряд з льотним складом були проведені контрольні тренування для наземних служб і підрозділів. На тактико-стройовому занятті зі взводом охорони 18-го окремого вертолітного загону відпрацьовувався алгоритм спільних дій українського миротворчого контингенту з іншими підрозділами Місії ООН у ДРК.

– За легендою тренування, повстанці здійснили напад на вартового з метою заволодіння зброєю і боєприпасами та взяли його у заручники. Діями резервної групи зі складу варти противника було відбито та блоковано у напівзруйнованій будівлі. Для демонстрації сили групою бойового управління загону проведено наведення на ціль гелікоптера Мі-24. А вертольотом Мі-8 доставлена група спеціального призначення іншого контингенту, яка спільно з українським підрозділом звільнила заручника, – розповідає кандидат на посаду начальника штабу загону підполковник Олександр Мальков. – Сподіваюсь, у реальному житті ця ситуація не повториться, проте військовослужбовці загону мають бути готові і до таких випадків, і вміти діяти швидко та професійно.

Крім того, на сертифікації усі офіцери, прапорщики та військовослужбовці служби за контрактом загону успішно склали іспити з вогневої, фізичної, спеціальної підготовки, перевірено водійські навички тощо. В рамках сертифікації кожен офіцер командного пункту загону виконав вправу з управління екіпажем при наведенні на наземну ціль. Майбутні миротворці пройшли вакцинацію від найпоширеніших тропічних хвороб.

За висновками комплексної комісії, кандидати на посади продемонстрували хороші морально-ділові і професійні навички – відповідно, загін готовий до виконання завдань за призначенням. Попередньо, проведення 3-ї ротації особового складу українського миротворчого контингенту у Демократичну Республіку Конго заплановано на серпень двома рейсами зі Львова.

Анатолій Стельмах.

Повітряні бійці готові до всього

Закінчення. Початок на 2 стор.

На аеродромі в постійній готовності до роботи в системі пошуково-рятувального забезпечення перебуває екіпаж вертольота Мі-8 та інженерно-технічний склад.

– Протягом десяти хвилин ми маємо піднятися в небо і вирушити в зону лиха, або туди, де необхідна наша допомога, – розповідає командир чергового екіпажу підполковник Максим Федоров. – Зона нашої відповідальності – це радіус 250 кілометрів від контрольної точки аеродрому Новий Калинів. Чергуємо цілодобово, готові до роботи вдень і вночі в простих і складних метеоумовах. На борту знаходяться рятувальники. Це фахівці, яким до снаги завдання найвищої складності.

Поруч з рятувальниками інший екіпаж вертольота Мі-24 несе бойове чергування. Для них тут обладнаний ритуальний майданчик. Заступають авіатори на бойову роботу за тридцять хвилин до світанку і завершують чергування після заходу сонця.

– В небо для перехоплення справжніх порушників кордону ми не підіймалися, – розповідає підполковник Олександр Шемет, – а от для перевірки несення чергування час від часу в небо підіймається контрольна ціль. Наше завдання – наблизитися до неї і змусити виконувати наші команди. З цим завданням екіпажі полку справляються успішно.

Добре працюють вертолітники і тоді, коли доводиться братися за специфічну і делікатну роботу. Наприклад, виконувати завдання разом зі спецпідрозділами.

– Наші екіпажі часто залучаються до навчань і тренувань сил спеціального призначення, – розповідає підполковник Сергій Пожидаєв, – ми відпрацьовуємо різні методи десантування та евакуації бійців. Серед них – і застосування "фастропінгу". Тобто десантування на поверхню за допомогою спеціального тросу.

В кіно можна часто бачити, як по подібним тросам спускаються на землю американські спецназівці. А от українська армія почала застосовувати цей спосіб лише з 2011 року. І першим випробував його в дії саме екіпаж на чолі з підполковником Сергієм Пожидаєвим. Також він першим випробував систему "Адаптер-2". Простими словами, це – спеціальна сітка, в яку сідають люди. Вертоліт підіймається – сітка затягується зверху, і люди, немов у сумці, переносяться у потрібне місце.

Пристрій може забрати з важкодоступного місця підрозділ до 10 осіб.

– Ситуація, коли під вертольотом знаходиться не просто вантаж, а живі люди, є важкою для екіпажу в психологічному плані, – продовжує розповідати підполковник Сергій Пожидаєв, – пілоти не мають права на помилку. Треба ретельно дотримуватися заданих умов польоту – висоти і швидкості. І, звичайно, доставити людей точно в заданий район. Нещодавно наш екіпаж брав участь у тренуваннях спеціальних підрозділів Служби безпеки України в Києві. Відпрацьовувалося звільнення Ізраїльського посольства від терористів. За ходом навчання спостерігали представники влади, високопосадовці силових відомств, іноземні дипломати і журналісти. На дах посольства спецназівців доставив наш екіпаж.

Тож авіації, насамперед, притаманна точність, ретельність і дисциплінованість. Ціна неуважності, халатності чи недисциплінованості надто висока. Все тут відповідає суворим стандартам, яких усі неухильно дотримуються. Ось під'їжджає до гвинтокрилої машини паливозаправник. Та пальне не потрапить до баків вертольота, допоки його якість не перевірить фахівець. Після перевірки – відповідний запис в журналі.

– Щойно я допустив пальне до заправки у вертоліт, – каже начальник технічно-експлуатаційної частини ланки капітан Роман Михальчук, – я розписався у формулярі транспортного засобу, тим самим засвідчив – це пальне допускається до використання. Буває, що в пальному виявляємо сторонні домішки або воду. Трапляється таке здебільшого навесні чи восени. Цим порам року характерні перепади температур та значна вологість повітря. Тоді піддаєм пальне ретельній фільтрації.

Так само ретельно перед польотом звіряє точний час екіпаж вертольота Мі-24 на чолі зі старшим льотчиком-інструктором майором Олегом Бірюком.

– Не допускається похибка у часі більше за дві секунди, – розповідає пілот, – бо для відмінного виконання завдання необхідно здійснити захід на ціль у точно визначений час.

Вертолітники – не депутати чи бізнесмени, годинники в них не такі дорогі. Але й недешеві.

– Мій коштує близько чотирьох тисяч гривень, – каже пілот, – для мене важливо, що він оснащений приймачем точного часу, який завжди співпадає з точним часом, який нам дають по радіо. Також показує курс, висоту, тиск, температуру.

Перед початком польотів авіатори здійснюють ритуал підняття авіаційного прапора. Вертолітники з Нового Калинова зізнаються, воліли б підіймати цей прапор якомога частіше.

– Хочу зазначити, що для льотчика головне в службі – це польоти, – підкреслює заступник командира полку з виховної роботи підполковник Олег Поліщук, – у нас служать люди, які змалечку мріяли про небо і аеродром. Коли в полку проводиться льотна зміна – у всіх піднесений настрій.

Нині в 7-му окремому полку армійської авіації польоти – скоріше не свято, а все таки робочі будні.

– Згідно із планом бойової підготовки ми вводимо в стрій молодих льотчиків, готуємо льотчиків-інструкторів, удосконалюємо групову злітаність пар вертольотів, – зазначає командир полку військовий льотчик-снайпер полковник Юрій Вербельчук. – За крайні два роки суттєво пожвавилась підготовка льотного складу, насамперед молоді. Наші екіпажі добре підготовлені за всіма напрямками. Це і групова злітаність, і складний пілотаж, і бойове застосування, і виконання завдань з підтримки сухопутних та аеромобільних підрозділів тощо. Завдання, які стоять перед полком, виконуються своєчасно, жодних зривів нема. Екіпажі спроможні виконати складом полку поставлені завдання.

Владислав Назаркевич.
"Крила України". Фото автора.

Тобі не вистачає романтики, адреналіну в крові, вірних друзів, підтримки та об'єктивної оцінки, стабільності… Бажаєш стати сильним, витривалим, мужнім, отримати професію на все життя…

Здійсни свої мрії – приходь до нас

У житті кожної людини настає момент, коли потрібно зробити для себе вибір – від мрій та фантазії перейти до досягнення намічених цілей або покоритися дійсності та залишитися сам на сам…

Проходження військової служби за контрактом у Повітряних Силах – найоптимальніший варіант здійснення Ваших мрій

Пропонуємо

Спеціальність	Грошове забезпечення на місяць (грн)
інструктор	1841,25
водій-рятувальник	1502,5
водій-механік	1502,5
тракторист-машиніст екскаватора	1502,5
тракторист-машиніст бульдозера	1502,5
машиніст компресора	1502,5
водій-електрик	1502,5
водій-машиніст	1502,5
водій-оператор	1502,5
електрик-дизеліст	1502,5
начальник радіомаркерного пункту	1973,75
начальник відділення	1973,75
водій-прожекторист	1502,5
старший стрілець	1606,25
стрілець	1502,5
старший водій	1502,5
водій-слюсар	1502,5
механік-водій	1502,5
начальник складу	1973,75
механік	1502,5
акумуляторник	1502,5
пожежний	1502,5

У таблиці наведено рівень грошового забезпечення військовослужбовців станом на сьогодні. Внаслідок поетапного підвищення грошового забезпечення усіх категорій військовослужбовців з квітня цього року до кінця 2014 року, контрактник першого року служби отримуватиме близько 3,5 тис. гривень. А з підвищенням по службі та збільшенням календарної вислуги років грошове забезпечення суттєво зростатиме і становитиме більше 5 тис. грн.

Крім того:

– щороку при відбутті у чергову відпустку виплачується грошова допомога на оздоровлення в розмірі місячного грошового забезпечення;

– грошова матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових проблем (при наявності підтверджуючих документів) в розмірі місячного грошового забезпечення;

– грошова допомога при переїзді до нового місця служби у розмірі 100% місячного грошового забезпечення та 50% на кожного члена сім'ї;

– грошові компенсації при виконанні завдань у польових (екстремальних) умовах служби.

Залежно від займаної посади, умов і тривалості військової служби військовослужбовці контрактної служби мають право на отримання й інших додаткових щомісячних та одно разових виплат.

Військовослужбовець військової служби за контрактом забезпечується речовим майном на період проходження служби безкоштовно.

Також військовослужбовець військової служби за контрактом забезпечується безкоштовним харчуванням за загальновійськовою нормою №1 (на обід) або грошовою компенсацією у розмірі 7,93 грн за добу.

Держава гарантує:

– стабільне грошове забезпечення;

– безкоштовне медичне обслуговування;

– пільговий відпочинок у санаторіях МО України з членами сім'ї;

– обов'язкове державне страхування;

– забезпечення житлом (на період першого контракту гуртожитком);

– безоплатне навчання у вищих військових навчальних закладах (заочна форма);

– соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей згідно з чинним законодавством України.

Адреса Вінницького об'єднаного міського військового комісаріату:
21001, м. Вінниця, вул. Ленінградська, буд.28, тел. (0432) 27-07-22
Поштова адреса військової частини:
21007, м.Вінниця-7, військова частина А1231
Місце знаходження:
Вінницька область, Вінницький район с. Гавришівка, тел.(0432) 59-63-04

До Міноборони повернуто майно вартістю майже 800000 гривень!

Позицію прокуратури щодо повернення майна оборонному відомству підтримав Вищий господарський суд України та 3 червня поточного року залишив без змін постанову Рівненського апеляційного господарського суду та рішення господарського суду Вінницької області про визнання недійсним договору купівлі-продажу нерухомого майна Міноборони, вартістю майже 800 тисяч гривень.

Про це повідомила прокурор відділу Головного управління нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Генеральної прокуратури Вікторія Шекшеєва.

Вона зазначила, що раніше цими судовими рішеннями було задоволено позов Вінницької прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері в інтересах держави в особі Міноборони та Концерну "Військторгсервіс" до одного із ТОВ про визнання недійсним договору купівлі-продажу нерухомого майна. Оскільки, як зауважила прокурор, його відчуження відбулось без згоди Міністерства оборони та Фонду державного майна України.

За її словами, вищою судовою інстанцією підтверджено незаконність цього договору та зобов'язано комерційну структуру повернути державі нежитлові приміщення загальною площею 470 кв. м, які розташовані у центрі міста Вінниця.

Відділ зв'язків із ЗМІ Генпрокуратури України.

На навчально-тренувальній базі ЗС України у Вишгороді знову тренуються солдати

Керівництво Міністерства оборони України спільно з Генеральною прокуратурою України вживає комплексних заходів щодо повернення до власності оборонного відомства земельних ділянок, які були незаконно передані для використання приватними структурами у минулі роки.

Нещодавно Міноборони України було повернуто земельну ділянку, що розташована у Вишгородському районі Київської області. Зазначену ділянку відповідно до рішення виконкому Київської облради ще у 1985 році було надано Збройним силам колишнього СРСР у постійне користування для будівництва та розміщення навчально-тренувальної бази. Для проведення занять на базі було побудовано дамбу, пірс та об'єкти забезпечення. З отриманням Україною незалежності з 1991 року база використовувалась для проведення занять з водолазної та морської (водної) підготовки підрозділами ЗС України.

Проте у 2001 році Київською облрадою було прийнято незаконне рішення про передачу земельної ділянки, на якій розташована зазначена база. В подальшому було сфальсифіковано документи щодо передачі ТОВ "Вітрильницька академія" об'єктів Міністерства оборони України загальною вартістю понад півмільйона гривень. При цьому Міноборони не приймалось жодних рішень щодо відмови від права користування земельною ділянкою та відчуження об'єктів навчально-тренувальної бази.

У 2012–2013 роках Генпрокуратурою України було ініційовано перевірку законності надання ТОВ "Вітрильницька академія" зазначеної ділянки. За результатами перевірок в інтересах держави було заявлено відповідні позови.

Судовими рішеннями, залишеними без змін постановами апеляційної інстанції, було підтверджено незаконність дій Київської облради та зобов'язано ТОВ "Вітрильницька академія" повернути до державної власності військове майно та земельну ділянку.

У зв'язку з невиконанням у добровільному порядку у визначені терміни судових рішень, представники державної виконавчої служби у присутності працівників Міністерства внутрішніх справ України у встановленому законом порядку повернули державне майно із незаконного володіння ТОВ "Вітрильницька академія" у власність держави.

Сьогодні на навчально-тренувальній базі відновлено проведення планових занять з бойової підготовки підрозділів ЗС України.

Слід зазначити, що разом з наведеним фактом триває спільна та системна робота Міністерства оборони України та Генеральної прокуратури України щодо повернення до власності оборонного відомства інших земельних ділянок та об'єктів, що були незаконно передані у минулі роки до приватних структур.

"Патріоти" вкрали військове майно на 544 тисячі гривень

Службові особи військово-патріотичного клубу, зловживаючи службовим становищем, вчинили викрадення комплектуючих військового майна на суму понад 544 тисячі гривень…

Харківською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Центрального регіону України в ході перевірки встановлено, що у Вовчанському військово-патріотичному авіаційно-технічному спортивному клубі "Сокіл" імені Героя Радянського Союзу М.Смільського у 1980-1990-х роках для підготовки призовників з військово-технічних спеціальностей до військової служби у ЗС України безоплатно передано 13 автомобілів, 2 тренажери, 4 вертольоти Мі-2 та 2 літаки Ан-2. У період з 2004-2013 роки службові особи клубу, зловживаючи службовим становищем, вчинили викрадення комплектуючих військового майна на суму понад 544 тис. грн, привівши у не придатний до подальшого використання стан автомобільну техніку, вертольоти, літаки та тренажери.

Відомості щодо кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст. 191 КК України, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань. За даним фактом розпочато досудове розслідування.

Як зазначив Юрій Війтєв, прокурор Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері, вказане розукомплектування і розкрадання військового майна стало можливим внаслідок того, що з 2004 року до теперішнього часу службовими особами Центрального автомобільного управління Збройних Сил України та Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Збройних Сил України Тилу Збройних Сил України інвентаризація цього майна не проводилась, контроль за його збереженням не здійснювався.

А все-таки снаряд двічі б'є в одну воронку – на практиці перевірено хабарниками

Здається, нещодавно в ЗМІ було опубліковано виступ прокуратури про результати роботи за підсумками 2012 року, де особлива увага зверталася на виявлені злочини у сфері хабарництва і вказувалося на болючість даного питання в роботі військових комісаріатів області. Прийшов 2013 рік, і знову є про що розповісти.

Ситуація склалася комічна, а може, й ні. Це вирішувати читачу. Проте закономірність спостерігається.

4 квітня 2012 року працівниками прокуратури спільно з Управління державної служби боротьби з економічною злочинністю Управлінням МВС України у Вінницькій області затримано при отриманні хабара в сумі 4 тис. грн військового комісара Тульчинського РВК Вінницької області підполковника Д. Вказані гроші останній отримав від матері призовника за відстрочку від призову на строкову військову службу терміном на 6 місяців. Детальніше про обставини: 20 березня 2012 року призовник Т. звернувся до військового комісара Тульчинського РВК підполковника Д. з проханням відстрочити призов його на військову службу та надати можливість бути призваним до лав Збройних Сил України під час осіннього призову 2012 року. На це Д. почав відкрито вимагати від нього хабар у розмірі 4000 гривень. Зокрема, він повідомив Т., що при отриманні попередньої відстрочки весною 2011 року останній обманув його, не розрахувавшись обіцяною машиною дров. Тому, аби його не призвали на військову службу весною 2012 року, Т. повинен заплатити йому кошти в розмірі 4000 гривень. Хлопець повідомив Д., що таких коштів на даний час не має. Д. відповів Т., що є ще час заробити необхідну суму коштів і передати йому до 2 квітня 2012 року.

У подальшому, 2 квітня 2012 року, на виконання вимоги військового комісара, Т. прийшов до підполковника Д. та повідомив, що в нього є необхідна сума в розмірі 4000 гривень. Останній, побоюючись бути викритим правоохоронними органами за вимагання хабара, повідомив Т., що з ним будь-яких питань вирішувати не буде. При цьому поставив вимогу, що для відстрочки його призову на військову службу до нього повинна підійти мати останнього, з якою він і вирішуватиме це питання за визначених ним раніше умов.

На виконання вимоги військового комісара Тульчинського РВК підполковника Д., мати призовника Т. – громадянка К. 3 квітня 2012 року прийшла до нього з проханням надати можливість її сину Т. бути призваним до лав Збройних Сил України під час осіннього призову 2012 року, а не весняного, як це було заплановано.

Д. провів її до свого кабінету та запропонував випити вина. У процесі розмови, вживаючи із К. спиртні напої, Д. повідомив К., що питання надання відстрочки її сину Т. є дуже складним і те, що виконуючи її прохання, йому необхідно порушити законодавство, однак зауважив, що питання за винагороду можливо вирішити. Вже наприкінці розмови близько 20-ї години він дав команду К.: "Давай!", вказуючи жестами на те, що остання повинна передати йому хабар.

На це К. дістала із сумки кошти в сумі 4000 гривень та передала їх військовому комісару Д., який прийняв вказані кошти.

25 травня 2012 року Тульчинський районний суд Вінницької області постановлением обвинувальним вироком ім'ям України визнав підсудного Д. винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України.

Здавалося, такий розвиток подій стане наукою для комісаріату, а тим більше для Тульчинського РВК. Проте дійсно, це тільки здавалося.

Так, рівно через рік, а саме 10 квітня 2013 року працівниками прокуратури спільно з Управлінням державної служби боротьби з економічною злочинністю Управління МВС України у Вінницькій області затримано при отриманні хабара в сумі 500 доларів США та 200 грн вже наступника Д., військового комісара Тульчинського РВК Вінницької області майора В., якого призначено на посаду лише 25 липня 2012 року.

І розмір хабара такий самий, і обставини майже один в один.

Зокрема, 5 квітня 2013 року до військового комісара Тульчинського РВК Вінницької області майора В. звернувся громадянин Р. з проханням надати йому відстрочку від призову на строкову військову службу у зв'язку із хворобою. На це В. відповів, що може вирішити питання з приводу непризову громадянина Р. на службу та не викликати його до військкомату до досягнення ним 25-річного віку в обмін на незаконну винагороду розміром 200 гривень та 500 доларів США.

10 квітня 2013 року в приміщенні службового кабінету Тульчинського районного військового комісаріату Вінницької області громадянин Р. передав майору В., а останній відповідно взяв грошові кошти у сумі 500 доларів США та 200 гривень за те, що не буде викликати Р. до військового комісаріату до досягнення останнім 25-річного віку, тобто віку, з якого не можливий призов до лав ЗС України в мирний час.

Кримінальне провадження в травні 2013 року направлено до суду для розгляду по суті.

А от тепер і питання, на що сподівалися вказані військові комісари. Є справжньою проблемою сьогодення, коли військовий комісар, будучи поставлений на посаду, аби з початкового етапу сприяти формуванню у молодого юнака призовного віку – майбутнього військовослужбовця та захисника Вітчизни, відчуття святості обов'язку проходження служби в лавах ЗС України, панування в державі верховенства букви Закону та, головне, формування у призовника глибокої поваги до Збройних Сил як до утворення, де панує лише честь, гідність та порядок, бажання у призовника беззаперечно виконати покладений на нього Конституцією України обов'язок, показує абсолютно протилежний приклад, який є неприйнятним. І який висновок може зробити юнак, в якого світогляд тільки формується, про закони життя в суспільстві, як він буде чинити на своєму життєвому шляху, зіткнувшись з свавіллям посадовців-хабарників? А відповідь жахлива, і кожен з нас її знає.

Шкода лише, що людина не робить вчасно висновків із помилок інших, а жага до вигоди перемагає усі людські, моральні та ділові якості посадовця.

Турбує й інше питання з огляду на обставини, що склалися: "А де робота Вінницького обласного військового комісаріату з попередження хабарництва? Яким чином проводиться відбір кандидатів на посади військових комісарів та які якості ставляться в пріоритет … ?". Не будемо відповідати на це питання, а лише наголосимо – правоохоронні органи, в тому числі і Вінницька прокуратура, працюють та будуть працювати в даному напрямку, та жоден прояв корупції не залишиться поза увагою та безкарним.

На завершення хочу зазначити, що з 18 травня 2013 року набрав чинності Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією". Вказаним законом внесено зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України. Зокрема, ст.ст. 172-2, 172-3 КУпАП, якими було передбачено адміністративну відповідальність за вчинення корупційних правопорушень, таких як отримання неправомірної вигоди та надання неправомірної вигоди, втратили чинність. В той же час Законом дані порушення переведено в розряд злочинів, за що передбачена кримінальна відповідальність – ст.ст. 368, 369 КК України "Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою" та "Пропозиція або надання неправомірної вигоди службовій особі" відповідно. Поняття "Хабар" вилучено із КК України та замінено на поняття "Неправомірна вигода", нижню межу розміру якої для настання кримінальної відповідальності не визначено. Тому закликаю всіх при виникненні протизаконних задумів замислитися…

Заступник Вінницького прокурора з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері юрист 1 класу О.Оскома.

Военно-воздушные силы и войска ПВО Республики Беларусь

Закінчення. Початок у № 22.

Беларусь идет по пути совершенствования не только собственных сил противовоздушной обороны, но и совершенствования единой системы ПВО Союзного государства

Комментируя поставку в Беларусь второй батареи зенитного ракетного комплекса ТОР-М2, Командующий ВВС и войсками ПВО РБ генерал-майор Олег Двигалев отметил, что перевооружение на новую зенитную ракетную технику позволит значительно расширить боевые возможности ВВС и войск ПВО Вооруженных Сил Беларуси. “Поставки зенитных ракетных комплексов ТОР-М2 осуществляются в Беларусь в соответствии с Государственной программой вооружения на 2006-2015 годы. Мы получили хороший боеспособный комплекс в наши войска ПВО”, – подчеркнул командующий.

Год назад, когда в Беларусь прибыла первая батарея ТОР-М2, личный состав прошел обучение для управления новой техникой в России. Теперь же военнослужащих обучают этим навыкам в Военной академии Беларуси.

Батарея ЗРК ТОР-М2 в составе четырех боевых машин способна одновременно поразить 16 целей, летящих с любых направлений со скоростью до 700 м/с. Эти комплексы приняты на вооружение войск ПВО Беларуси и России.

Уже в 2013 году в Белоруссию перебазируется и заступит на боевое дежурство первое звено современных российских истребителей (судя по всему, это будут Су-30). А к 2015 году на белорусской территории уже появится база ВВС России, где будет базироваться целый авиаполк. Кроме того, в 2014 году Россия поставит Белоруссии четыре дивизиона комплексов ПВО С-300. Не исключается и возможность поставки самых современных С-400 “Триумф”.

В качестве площадки для размещения авиаполка ВВС России рассматриваются два варианта – в районе Барановичей (нынешняя 61-я база ВВС Белоруссии, где базировались списанные в прошлом году белорусские истребители Су-27) или

аэродром Берёза, где раньше базировалась 927-я истребительная авиабаза ВВС РБ. Предпочтительнее выглядит аэродром под Барановичами, там имеется не только аэродром, но и 558-й авиаремонтный завод. При необходимости можно будет осуществлять все виды ремонта, тем более мощности завода это позволяют. Кроме того, в этом районе развернуто большое количество систем ПВО, которые будут способны обеспечить надежное прикрытие базирования истребителей.

Уровень боевой подготовки

В Вооруженных силах республики Беларусь в течение прошедшего 2011-2012 учебного года было проведено более 350 мероприятий оперативной и боевой подготовки различного масштаба. Практически в каждом из них принимали участие ВВС и войска ПВО. Из наиболее значимых следует отметить:

коалиционные оперативно-тактические учения “Боевое содружество” с боевой стрельбой на полигоне Российской Федерации “Ашулук”. Подобные учения проводятся практически каждый год;

ежегодные командно-штабные тренировки в составе объединенной системы ПВО, в ходе которых отрабатываются вопросы совместных действий органов управления взаимодействующих сторон при проверке дежурных сил по ПВО государств-участников СНГ полетами контрольных целей, пресечения нарушений государственной границы Содружества, оказания помощи воздушным судам в чрезвычайных ситуациях и пресечения попыток воздушного терроризма. Выполняются перелеты авиации Республики Беларусь, Российской Федерации и Украины с посадкой на взаимодействующих аэродромах государств-участников.

Важным экзаменом на боевую зрелость стал ежегодный цикл учений “Чистое небо”, впервые проведенное с видом Вооруженных сил – ВВС и войсками ПВО в 2003 году. Основной акцент делается на применении ВВС и войск ПВО в наиболее сложный, как показывает опыт последнего десятилетия, период агрессии – проведение противником воздушной наступательной операции. Помимо слаживания системы управления в масштабе единого вида Вооруженных Сил, учения позволяют исследовать новые формы применения ВВС и войск ПВО. Главный результат – созданная группировка ВВС и войск ПВО приобретает опыт в совместном отражении массированных ракетно-авиационных ударов воздушного противника и создания условий для срыва его воздушной наступательной операции. Активно ведется разработка и внедрение в войска автоматизированных систем управления ВВС и войсками ПВО. Применение автоматизированных систем управления увеличивает эффективность боевого управления ВВС и войсками ПВО. Экспериментальные образцы перспективных комплексов средств автоматизированного управления от центрального командного пункта ВВС и войск ПВО до пункта наведения авиации впервые были испытаны в ходе учения “Чистое небо-2003”. С августа 2004 года новые автоматизированные системы управления применяются уже в ходе оперативно-тактических учений “Боевое содружество” с боевой стрельбой на полигоне Российской Федерации “Ашулук”.

Средний налет летного состава боевой авиации ВВС и войск ПВО РБ неуклонно растет с 2011 года (66 часов), в 2012 году он составил 77 часов. В текущем году средний налет на летчика должен вырасти до 90-100 часов. Для сравнения, этот важнейший показатель уровня реальной боевой подготовки летного состава составляет в ВВС РФ 110-120, НАТО – 120-180 часов. В авиации ВС Украины в 2012 году этот показатель впервые за долгие годы преступного безразличия к судьбе нашей военной авиации достиг 51 часа.

Все вышесказанное позволяет сделать вывод, что ВВС и войска ПВО наших северных соседей, несмотря на имеющиеся проблемы, являются достаточно боеспособными и обладают устойчивыми навыками для выполнения возложенных на них задач как в мирное, так и в военное время.

Воздушные силы Польши

Вооружённые силы Республики Польша (Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej), неофициальное название – Войско Польское (Wojsko Polskie), совокупность войск Республики Польша, предназначенных для защиты свободы, независимости и территориальной целостности государства. Состоят из Сухопутных войск, Военно-морских сил, Воздушных сил и Специальных войск. Главнокомандующий – Президент Польши (с августа 2010 года – Бронислав Коморовский (Bronisław Komorowski); министр национальной обороны Богдан Клих (Bogdan Klich); начальник Генерального штаба с 7 мая 2010 года генерал Мечислав Ценюх (Mieczysław Cieniuch), сменивший погибшего в авиакатастрофе под Смоленском Францишека Гонгора.

С 2010 года в Польше отменена всеобщая воинская повинность, состоялся переход к профессиональной армии. В начале января 2012 года Польша представила основные параметры оборонного бюджета государства на текущий год, расходы на который составят 1,95% от объема годового ВВП страны, или около 8,6 миллиарда долларов США. При этом Польша занимает 74 место в списке стран, которые в процентном выражении от ВВП страны тратят больше всего на военные цели. (Украина занимает 103 место с результатом 1,4% от общего объема ВВП. На первом месте – Оман, который на военные цели выделяет 11,4% от общего объема своего годового ВВП).

Воздушные силы Польской Республики (Siły Powietrzne Rzeczypospolitej Polskiej) – один из видов Вооружённых сил Польши.

Воздушные силы Польши были созданы в 1918 году одновременно с провозглашением независимости страны. Первым вооруженным конфликтом, в котором они принимали участие, была советско-польская война 1920 г. После оккупации Польши фашистской Германией в августе 1939 года польская авиация действовала в составе ВВС Великобритании, а позднее и в составе Польской народной армии, сформированной на территории СССР. После вступления в НАТО ВС Польши принимают активное участие практически во всех военных операциях блока. Сейчас, например, шесть Ми-24W Воздушных сил Польши выполняют боевые задачи в Афганистане.

Современное название Воздушные силы Польши носят с 1 июля 2004 года, до этого они назывались ВВС и ПВО (Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej).

Командующий Воздушными силами – генерал брони Лех Маевский.

Общая численность – более 26000 чел. Из них – 17000 военнослужащих и около 360 летательных аппаратов, распределенных между 12 авиабазами по всей территории Польши.

Организационно Воздушные силы Польши включают в себя:

– авиацию (Wojska Lotnicze);

– зенитно-ракетные войска (Wojska Obrony Przeciwlotniczej);

– радиотехнические войска (Wojska Radiotechniczne).

Авиация Воздушных сил Польши в настоящее время является одной из самых современных в Центральной Европе, за счет того, что имеет с 2008 года в своём составе 48 тактических истребителей F-16 Lockheed-Martin в варианте F-16 C/D Block 52+, которых нет на вооружении других европейских стран НАТО.

После распада Советского Союза в 1991 году и последовавшего за этим логичного самороспуска военной и политической структур Варшавского договора, Польша неуклонно сокращает в боевом составе своих Воздушных сил долю авиатехники советского производства.

В период разгара горбачевской “перестройки” и снижения уровня военной угрозы в Европе польские ВВС были значительно сокращены.

С 1 июля 1990 года польские ВВС и ПВО были снова объединены – Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej. На вооружении состояли самолеты МиГ-21, МиГ-23, МиГ-29, Су-20 и Су-22. Остальные типы советской авиатехники, в том числе и производившиеся в Польше по лицензии, были сняты с вооружения в начале 1990-х, а затем, вскоре после этого, выведены из боевого состава оставшиеся Су-20. Небольшое число оставшихся в боевом составе МиГ-23 были сняты с вооружения в 1999 году. На протяжении 1990-х годов Польша не приобретала новых боевых самолетов. Ей лишь удалось пополнить парк МиГ-29 в 1995 году за счет приобретения десяти машин этого типа из состава ВВС Чехии в обмен на вертолёты польского производства “Сокол” и двадцати трёх машин в 2004 году из люфтваффе, которые ФРГ “продала” Польше за символическую цену – по 1 марке за штуку. МиГ-21-е были окончательно выведены из эксплуатации в 2003 году. В 2004 году в боевом составе остались лишь МиГ-29 (изд.9-12) и Су-22 (Су-17м4). С 2010 года парк самолетов Су-22 нуждается в продлении ресурса и модернизации, и его будущее пока не ясно.

В 2002 году, в результате сложного выбора между американской и европейской авиационной техникой, с американской компанией Lockheed Martin был заключен договор на поставку для авиации ВС Польши 48 новых многоцелевых истребителей 36F-16C Block 52 + и 12 F-16 D Block 52 +.

Первые поставки были осуществлены в ноябре 2006 года и продолжались до 2008 года в рамках программы “мирного неба”. По состоянию на 2012 год в авиации ВС Польши есть три эскадрильи F-16: две размещены на 31-й авиабазе близ Познани и одна на 32-й авиабазе возле Ласке.

Далі буде.

Матеріали сторінки до друку підготував Володимир Алексєєв.

50th INTERNATIONAL
PARIS AIR SHOW
LE BOURGET
JUNE 17-23, 2013

Україна представить свої розробки на авіасалоні Le-Bourget-2013

Українські виробники й офіційна урядова делегація братимуть участь у ювілейному, 50-му, Міжнародному авіакосмічному салоні в Ле Бурже, який пройде з 17 по 23 червня в однойменному передмісті французької столиці. Про це повідомили організатори салону.

“Незважаючи на неоднозначну економічну ситуацію у світі, ми з нетерпінням чекаємо учасників на ювілейному, 50-му, Міжнародному авіакосмічній салоні в Ле Бурже, який вважається однією із найбільших виставок досягнень і досліджень повітряного і космічного простору. Чекаємо також і українських гравців, і офіційну делегацію”, – повідомив генеральний комісар авіасалону Емерік д’Арсімоль.

За його словами, організатори цього шоу світового масштабу, продовжуючи постійні традиції, забезпечать його учасників якісними послугами та інноваційними рішеннями. Для цього в інфраструктуру Ле Бурже протягом останніх 2 років інвестовано 50 млн євро, 4 з яких – тільки на реконструкцію 350 павільйонів.

Станом на 4 червня свої заявки на участь в авіасалоні подали понад 2 тис. експонентів з 44 країн. За інформацією організаторів, фактично всі павільйони загальною площею 51 тис. кв. м і зовнішні демонстраційні майданчики (43 тис. кв. м) зарезервовані. Площа 27 національних павільйонів становить майже 30 тис. кв. м.

Очікується, що одну із визначних подій сучасної аеронавтики 17 червня офіційно відкриє президент Франції Франсуа Олланд. Традиційно на салоні будуть представлені останні моделі літаків, пускових установок, космічних апаратів, авіаційних і ракетних двигунів, авіаційна і протиповітряна бойова техніка, керовані ракети, бортове та наземне навігаційне обладнання, аеропортове устаткування і системи керування повітряним рухом, аерокосмічні дослідження тощо. У рамках салону проходитимуть численні конференції, семінари, круглі столи, демонстраційні польоти і т. д.

Українські підприємства авіаційної та космічної промисловості також представлять свою продукцію на 50-му Міжнародному авіакосмічному салоні в Ле Бурже. Україна буде представлена кількома стендами у павільйонах № 1 та № 5 і демонструватиме унікальні напрацювання Національного космічного агентства (павільйон 1, місце H316), державного підприємства “Антонов” (1 – H298), державного концерну “Укроборонпром” (5 – C264), Запорізького акціонерного товариства “Мотор Січ” (5 – G275), корпорації “НВО” О.Івченка “Прогрес” (5 – G281), виробничого об’єднання “Південний машинобудівний завод ім. А.Макарова” (1 – H316), державного конструкторського бюро “Південне” ім. Янгеля (1 – H316). Свої послуги учасникам форуму пропонуватимуть казенне підприємство спеціального приладобудування “Арсенал” (1 – H316) і ТОВ “Науково-виробнича фірма “Дніпротехсервіс” (1 – H316).

ДП “Антонов” представить у Парижі регіональний Ан-158 нового покоління і середній транспортний Ан-70

Державне підприємство “Антонов” (Київ), провідний український розробник і виробник авіатехніки, представить на ювілейному Міжнародному авіакосмічному салоні Ле Бурже, регіональний реактивний пасажирський літак нового покоління Ан -158 і середній транспортний Ан-70.

“Цього року “Антонов” представить на ювілейному Le-Bourget новий регіональний реактивний пасажирський літак Ан-158, а також середній транспортний Ан-70. Обидва літаки візьмуть участь у програмі демонстраційних польотів салону, а також будуть доступні для огляду на статичній стоянці виставки”, – повідомили в прес-службі компанії.

Як зазначив співрозмовник агентства, в кінці 2012 року ДП “Антонов” завершило глибоку модернізацію систем літака Ан-70. Зокрема, забезпечено перехід на повністю цифрове управління бортовими комплексами і системами, електронно-променеві трубки в кабіні пілотів замінені рідкокристалічними індикаторами, бортові електронно-обчислювальні машини – більш продуктивними.

“Таким чином, Ан-70 отримав достатній запас конкурентоспроможності не тільки за характеристиками планера і силової установки, а й бортових систем”, – підкреслили в ДП, зазначивши, що на сьогодні у повному обсязі також завершені статичні випробування та випробування на втому літака Ан-70.

“У даний час спільно з російськими експертами завершується програма попередніх випробувань літака, за якими послідує остаточний етап спільних державних випробувань”, – зазначили в прес-службі.

Як повідомили в “Антонов”, сьогодні підприємство в рамках міжнародної кооперації активно просуває на світовий ринок, в тому числі, сімейство регіональних реактивних літаків нового покоління Ан-148/158 на 68-99 пасажирів дальністю польоту від 2 до 4, 4 тис. км.

Серійне виробництво Ан-158 на 99 пасажирів з дальністю польоту 2,5 тис. км налагоджено в Києві. Будівництво Ан-148, крім Києва, ведеться також на ВАТ “ВАЛТ” (Воронеж, РФ).

Літаки оснащені двигуном Д-436-148, розробки ДП “Івченко-Прогрес”, який випускається ВАТ “Моторсіч” (обидва – Запоріжжя) і відповідає сучасним і перспективним нормам по шуму та емісії. За бажанням замовника можливе оснащення літаків сімейства альтернативними двигунами західного виробництва.

“Вже почалися поставки літаків сімейства і в далеке зарубіжжя. Першим таким експлуатантом Ан-148 стала авіакомпанія Air Koryo. Перший серійний екземпляр Ан-158, побудований на “Серійному заводі “Антонов” у Києві, був переданий в цьому році кубинській авіакомпанії Cubana de Aviacion”, – зазначили у ДП.

“Крім того, адміністративний варіант Ан-148 – Ан-148Е вступив до спеціального льотного загону РФ. Також почалися поставки спеціально розробленої версії Ан-148 – Ан-148ЕМ для повітряного флоту МНС РФ”, – підкреслили в прес-службі.

За даними ДП, в даний час 19 літаків сімейства Ан-148/158 працюють у складі восьми авіакомпаній чотирьох країн світу. Вони вже освоїли понад 70 внутрішніх маршрутів, виконують польоти більш ніж в 40 країн світу. Місячний наліт окремих Ан-148 перевищив рекордний показник в 400 годин, середньомісячний наліт літака досяг 320 годин, добовий наліт – 18 годин. Перевезено понад 1,5 млн чол.

Як уточнили в прес-службі, в 2013 році на потужностях ДП “Антонов” у Києві планується побудувати 12 літаків сімейства Ан-148/158.

За оцінками розробника, потреба ринку в літаках сімейства Ан-148/158 до 2025 року оцінюється не менш ніж у 400 од. Портфель замовлень на літаки цього сімейства оцінюється в більш ніж 130 літаків.

Раніше повідомлялося, що Ан-70 входить до держпрограми озброєнь РФ до 2020 року. Держоборонзамовлення російської сторони на Ан-70 становитиме 60 машин.

За даними Міноборони РФ, серійне виробництво Ан-70 планується почати в 2014 році. Серійним виробником з російського боку визначено КАВО ім. Горбунова (Казань, Татарстан). Серійне складання Ан-70 буде здійснюватися в кооперації з Україною, де будуть виготовлятися крило, оперення і двигун. Сьогодні КАВО ім. Горбунова і розробником літака ДП “Антонов” (Київ) затверджено схему кооперації серійного виробництва, розпочата передача документації для його налагодження.

Держпрограмою розвитку озброєнь і військової техніки України на 2012-2017 рр. передбачена поставка в українську армію двох Ан-70 в 2014 році.

За своїми характеристиками Ан-70 перевершує існуючі сьогодні аналоги, включаючи європейський A400M, в порівнянні з яким у нього удвічі нижча вартість покупки і експлуатації. Максимальна вантажопідйомність літака становить 47 тонн (заявлена A400M – 37 тонн), обсяг вантажної кабіни – 425 куб. м (у A400M – 340 куб. м). Вартість Ан-70 становить $ 67 млн, вартість A400M складає на поточний момент EUR 145 млн.

В даний час ДП “Антонов” співпрацює з 77 країнами.

Послів іноземних держав зацікавили програми "Антонова"

4 червня 2013 року ДП "Антонов" з ініціативи МЗС України відвідали акредитовані в Україні посли 17 країн. Про це повідомляють "Новости ВПК" з посиланням на ДП "Антонов".

Зокрема, підприємство відвідали Посли Демократичної Соціалістичної Республіки Шрі-Ланка, Держави Катар, Народної Республіки Бангладеш, Ісламської Республіки Мавританія, Республіки Гана, Республіки Сьєрра-Леоне, Республіки Намібія, Республіки Уганда, Федеративної Демократичної Республіки Ефіопія, Республіки Еквадор, Республіки Зімбабве, Республіки Ангола, Республіки Джибуті, Республіки Замбія, Республіки Мозамбік, Екваторіальної Гвінеї, Єменської Республіки.

Із сучасними програмами ДП "Антонов", науково-технічним і виробничим потенціалом високих гостей ознайомив президент – генеральний конструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа.

Члени делегації відвідали складальний цех, де виготовляються регіональні реактивні літаки сімейства Ан-148 і Ан-158, оглянули пілотажні стенди ДП "Антонов", у тому числі сучасний комплексний тренажер літака Ан-148, випробувальні стенди агрегатів і систем літаків "Ан".

На переговорах з питань можливих напрямків співробітництва, що відбулися, представники іноземних держав відзначили багатофункціональність літаків "Ан", їх адаптованість до різних умов експлуатації, включаючи широкий діапазон кліматичних і погодних умов. Особливу увагу дипломати звернули на літаки сімейства Ан-148 і Ан-158, у тому числі на VIP-варіанти та літаки спеціального призначення – морський патрульний Ан-148-300МП і санітарний Ан-148-100ЕМ. На їхню думку, ці машини можуть ефективно використовуватися як комерційними, так і державними авіаперевізниками.

ВАЛТ отримало замовлення від Міноборони на 15 літаків Ан-148

Воронезьке авіаційне літакобудівне товариство (ВАЛТ) отримало замовлення від Міноборони на 15 літаків Ан-148, повідомляє РІА "Воронеж". Про це заявив президент ОАК Михайло Погосян. Сума покупки 15 літаків оцінюється приблизно в $ 450 млн.

У лютому цього року міністр промисловості і торгівлі Денис Мантуров відвідав ВАЛТ, він пообіцяв підприємству держпідтримку. У числі потенційних покупців літаків, за його словами, повинні бути МВС, МНС І ФСБ.

У початку 2013 року губернатор Воронезької області написав президенту Володимиру Путіну лист, в якому попросив законодавчо призначити ВАЛТ єдиним постачальником літаків типу Ан-148 Міністерству оборони Росії. Завдяки такому статусу військове відомство зможе купувати у воронезького підприємства літаки без проведення торгів.

Крім того, ВАЛТ зможе продавати літаки з фіксованим прибутком у 25%, зазначає агентство.

Михайло Погосян також згадав про створення технопарку на території заводу і розвитку композитного виробництва.

Міжнародний договір про торгівлю зброєю відкритий для підписання

Міжнародний договір, який вперше в історії встановлює єдині правила регулювання глобального ринку озброєнь, на цьому тижні офіційно був відкритий для підписання. Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун призвав держави – експортери озброєнь приєднатися до цього договору.

В перший же день договір підтримали 60 держав. Україні, яка раніше схвалила текст документа, для його ратифікації потрібно пройти ще кілька етапів. "Цей договір зараз проходить експертизу в різних відомствах. Після цього він за регламентом має бути розглянутий на засіданні Кабінету Міністрів, а уряд потім внесе його у Верховну Раду. Ми очікуємо, що до кінця червня цей законопроект буде поданий у парламент. Далі справа вже за депутатами. Бажане, щоб цей договір був ратифікований до літньої перерви в роботі Ради", – повідомив перший заступник голови парламентського комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолій Кінах.

Документ передбачає, що під міжнародний контроль підпадають всі види звичайних озброєнь, включаючи танки, бронемашини, артилерійські системи великого калібру, бойові літаки і вертольоти, військові кораблі, ракети і ракетні пускові установки, стрілецька та легка зброя.

Країни, що ратифікували договір, беруть на себе зобов'язання перед укладанням контрактів на поставки зброї провести всебічний аналіз угоди, переконавшись, що міжнародне ембарго не буде порушено, озброєння не потрапить у руки терористів і злочинців і не буде використане для порушення прав людини.

Льотні випробування модернізованого Ан-2 почнуться в липні

Льотні випробування модернізованого літака Ан-2-100 з новим двигуном почнуться до кінця липня. Як повідомляє "Інтерфакс-АВН", про це заявив почесний президент ПАТ "Мотор Січ" В'ячеслав Богуслаєв у ході 36-го засідання Міждержавної координаційної ради зі співробітництва у галузі авіадвигунобудування, яке відбулося у Запоріжжі.

"Ми повинні "злетіти" у липні і до вересня плануємо здійснити близько 60 польотів. Двигун там інший, центрування інше і так далі. Потрібна інша програма випробувань", – сказав В.Богуслаєв. Він додав, що Ан-2-100 з новим двигуном буде представлений на авіасалоні МАКС-2013, який відбудеться наприкінці серпня в підмосковному Жуковському.

Раніше В.Богуслаєв повідомив, що Ан-2-100 буде у два рази дешевшим ніж Ан-3, який також є модернізацією літака Ан-2. "Наш літак буде коштувати до мільйона доларів. А найголовніше, купуючи документацію в АНТК Антонова, будь-який авіаремонтний завод може здійснювати ремоторизацію Ан-2, поліпшувати його характеристики без додаткової сертифікації", – сказав він.

Глава ПАТ "Мотор Січ" зазначив, що для Ан-2-100 створено двигун МС-14. За його словами, нова машина буде мати великий ресурс – 4 тисячі годин. Вона невибаглива в обслуговуванні, ремонті та незамінна для експлуатації на Півночі.

"На сьогодні в Росії є понад 5 тисяч літаків Ан-2. Значна їхня частина може бути модернізована у варіант Ан-2-100, – сказав В.Богуслаєв. – Такий літак потрібний не тільки Росії, але й Азербайджану, Казахстану, іншим країнам".

Говорячи про долю проекту Ан-70, В'ячеслав Богуслаєв зазначив, що льотні державні випробування турбовентиляторної двигунної установки Д-27 у складі військово-транспортного літака Ан-70 планується завершити до серпня поточного року. "До серпня має бути виконана вся програма, яка передбачає, зокрема, десантування вантажу, політ на різних кутах і висотах. У випробуваннях задіяний змішаний екіпаж", – сказав В.Богуслаєв.

За його словами, акт про виконання останнього, шостого етапу випробувань буде підписано спільно представниками Росії та України.

"Фактично двигун у нас готовий до того, щоб сертифікувати весь літак Ан-70", – зазначив В.Богуслаєв.

Він наголосив, що Д-27 є найбільш економним двигуном у світі і за цим показником на десять відсотків перевершує всі аналогічні двигуни закордонного виробництва.

У Вінниці об'єднають два підприємства ОПК

7 червня підписано Меморандум про співпрацю між державним концерном "Укроборонпром", "45-м заводом", Вінницькою державною обласною адміністрацією та Вінницькою міськрадою. Його мета полягає в прискоренні реструктуризації двох підприємств Міноборони – ДП "732 Вінницький ремонтний завод" та ДП МОУ "45 ЕМЗ". В результаті ці заводи планується об'єднати та забезпечити розвиток реструктуризованого підприємства, збільшити кількість робочих місць та підвищити обсяги виробництва.

У жовтні минулого року відбулось засідання відомчої комісії концерну "Укроборонпром", на якому розглядалось питання оптимізації та реструктуризації підприємств Міністерства оборони України. 23 листопада 2012 року міжвідомчою комісією з реструктуризації підприємств оборонно-промислового комплексу під головуванням Міністра оборони України затверджено план реструктуризації 21 підприємства, в тому числі двох вінницьких – ДП МО України "45 ЕМЗ" та ДП "732 Вінницький ремонтний завод".

Після реструктуризації передбачається передача активів "Вінницького ремонтного заводу" на баланс "45-го заводу". План реструктуризації та оптимізації розроблений фахівцями концерну "Укроборонпром" та Державного інституту техніко-економічних досліджень. Реалізація надлишкового майна, а саме будівель, які не використовуються у виробничому процесі, дасть змогу створеному підприємству оновити основні фонди, впровадити сучасні технології та підвищити ефективність використання майна.

Сьогодні на двох вінницьких підприємствах працює близько 400 чоловік. Наразі 45-й завод займається сільськогосподарським машинобудуванням, і його продукція є конкурентоспроможною не тільки на українському ринку, але й за кордоном. Та підприємство несе великі витрати на енергоносії, адже практично все його обладнання зношене більш як на 80%.

У свою чергу, голова Вінницької облдержадміністрації Іван Мовчан запевнив: "Ми спільно вирішуватимемо проблеми, які накопичилися на цих підприємствах. Йдеться і про заробітну плату, і про погашення боргів перед Пенсійним фондом, і про утримання комунікацій". Міський голова Володимир Гройсман озвучив позицію міської влади: "Приємно, що ми маємо надійного партнера – "Укроборонпром", який взяв на себе серйозні зобов'язання. Я впевнений, що обрана стратегія є виправданою, адже зупинився процес руйнації і знайдено шлях до оздоровлення виробництва, нарощення його обсягів і збільшення кількості робочих місць". За словами заступника гендиректора державного концерну "Укроборонпром" Володимира Лайшева, головна мета Меморандуму, який підписано, – це плідна співпраця області, міста та концерну в плані реорганізації підприємств, оптимізація їх потужностей і земельних ділянок, в тому числі, які мають органічно вписатися в план розвитку території. Після реалізації усіх заходів до 2015 року, передбачається збільшення кількості робочих місць до 700 чоловік та обсягів виробництва.

"Я сподіваюся, що до кінця року ми закінчимо реструктуризацію згідно із чинним законодавством, – каже Володимир Лайшев. – На сьогодні стоїть питання розібратися у активах, які є на підприємстві, звести баланс, провести інвентаризацію, і після цього буде прийматися рішення щодо передачі майна в повному обсязі на 45-й завод".

Директор ДП "45-й ЕМЗ" Микола Чумак повідомив: "2009-2010 роки були для підприємства надзвичайно проблемними. У зв'язку з кризою обсяги виробництва були зменшені майже удвічі. У 2011 році ми вийшли на докризовий рівень. Цього року ми плануємо збільшити обсяг виробництва майже на 60% у порівнянні з минулим роком, а експорт продукції – майже наполовину. Впевнений, що підписаний меморандум дасть заводу нове життя".

СПІВДРУЖНІСТЬ

Російські фахівці вибирають аеродром для авіабази РФ в Білорусі

У Білорусь прибула група рекогносцирувальників для вибору аеродрому для розміщення російської авіабази. Про це заявив міністр оборони Росії Сергій Шойгу.

"Я думаю, що протягом двох-трьох тижнів ця група на чолі з головнокомандувачем ВПС Росії підбере аеродром для базування тих сил, які були нами обумовлені. Наші домовленості з білоруською стороною не зазнали серйозних змін. Ми продовжуємо рухатися в заданому напрямку", – зазначив Сергій Шойгу.

"Як ми і домовлялися, вже цього року з'явиться авіаційна комендатура, а найближчим часом – і перші літаки, які стануть складовою частиною нашої спільної авіаційної бази. Все це робиться за обопільними домовленостями і зважаючи на необхідність створення такого підрозділу на території Білорусі. Зрозуміло, це передбачає допомогу і підтримку в розвитку авіації та Збройних сил Міністерства оборони Білорусі", – підкреслив він.

Міноборони РФ додав, що між сторонами немає істотних розбіжностей. "Це стосується всіх напрямків нашої співпраці, наших домовленостей з білоруськими колегами. Ми продовжуємо роботу за планом, який був затверджений досить давно, а також за домовленістю наших головнокомандувачів. Цей план якщо і підлягає коригуванню, то не в бік скорочення, а в бік розширення нашої співпраці. Це стосується і освіти, підготовки фахівців, і поставок сучасної техніки", – розповів він.

НА ОЗБРОЄННЯ

Польща придбає ЗРК середньої дальності

Міноборони Польщі оголосило про намір придбати зенітні ракетні комплекси середньої дальності, що будуть використовуватися з метою протиповітряної та протиракетної оборони. Закупівля комплексів буде проводитися в рамках масштабної програми з модернізації системи ППО країни на період 2014-2023 років. Комплекси придбають за підсумками відкритого тендера.

Які саме компанії візьмуть участь у польському конкурсі на постачання зенітних систем, поки не відомо. Заявки на участь у тендері прийматимуться до 21 червня 2013 року. На придбання нових комплексів Польща має намір витратити 8-12 млрд злотих ($ 2,5-3,75 млрд). Поставка зенітних систем повинна початися в 2017 році. Крім комплексів середньої дальності, Польща планує купити і зенітні системи малої дальності.

У квітні 2013 року президент Польщі Броніслав Коморовський підписав указ про масштабну модернізацію польських ЗС, згідно з яким на це буде витрачено близько $ 40 млрд за десять років. Указом особливо обумовлюється, що в період з 2014-го по 2023 рік у військовому бюджеті країни сформують окрему статтю витрат на формування ПРО.

Про те, що Польща має намір створити власну систему протиракетної оборони, стало відомо наприкінці березня. Міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський тоді оголосив, що на програму створення ПРО і формування "Сил стримування" за десять років будуть витрачені 33,6 млрд євро, проте не уточнив, скільки саме з цієї суми будуть витрачені на саму систему ПРО.

Восени 2012 влада Польщі оголосила, що витратить 10-14,1 млрд злотих на розвиток американської компоненти ЄвроПРО. При цьому керівник бюро нацбезпеки країни Станіслав Козей підкреслив, що подібні інвестиції допоможуть Польщі захиститися від "ракетного шантажу" з боку Росії. Таку заяву було зроблено у відповідь на намір влади Росії розмістити оперативно-тактичні ракетні комплекси "Іскандер" в Калінінградській області та авіабазу в Білорусі.

В УМОВАХ КРИЗИ

Генсек НАТО стурбований скороченням оборонних бюджетів

Деякі країни НАТО вже досягли нижньої межі скорочення оборонних бюджетів, і зараз альянс робить все, щоб зупинити цей процес. Про це, заявив 4 червня, Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен.

У ході першого дня наради міністрів оборони країн НАТО, Расмуссен привітав зусилля тих європейських членів альянсу, які, незважаючи на економічну кризу, відновили збільшення військових витрат.

"Оборонні бюджети скорочуються, в той час як вартість сучасних військових засобів зростає. Існує дисбаланс між тим, що ми маємо, і тим, що нам потрібно. Проявилися значні прогалини в деяких сферах, таких як дозаправка в повітрі, розвідка, спостереження і викриття. Нерівномірно розподілений тягар витрат, який лягає на окремих союзників", – заявив він.

"Існує нижня межа того, що ми повинні витрачати на оборону. У деяких випадках ми вже досягли її", – наголосив генсек.

Тим часом, німецькі експерти стверджують, що необхідність економії бюджетних коштів в умовах гострої кризи заборгованості передбачена новою концепцією "витонченої оборони".

ВІЙСЬКОВА ПРИСУТНІСТЬ

США хочуть направити до Йорданії "Петріот" і F-16

США повідомили, що відправлять до Йорданії ЗРК "Петріот" і винищувачі F-16 для військових навчань та захисту від загрози з боку Сирії, де вже більше двох років триває конфлікт. Скільки саме винищувачів буде направлено, не відомо.

Американські чиновники відзначають, що зброя буде перебувати там на тлі підвищення рівня насильства на кордонах Йорданії.

Раніше цього року НАТО вже розмістило ЗРК "Петріот" поблизу кордону Туреччини та Сирії. Найближчим часом ООН має оприлюднити звіт про порушення прав людини в Сирії.

РОЗРОБКИ

Ізраїль прискорює розвиток "Стріли III"

Ізраїль стурбований ядерними погрозами Ірану і має намір прискорити розвиток ракети-перехоплювача "Стріла III", щоб бути готовим до будь-якої можливої атаки. Про це заявив чиновник ЦАХАЛу, відповідальний за розробку протиракетної системи.

"Ми хочемо добитися ситуації, в якій Ізраїль готовий до захисту від будь-якої загрози, справжньої або майбутньої", – сказав полковник Авірам Хассон, глава відділу систем вищого рівня в Адміністрації Міністерства оборони, яка є відповідальною за розвиток протиракетної системи.

"Стріла III" здатна перехоплювати ракети в діапазоні до 2,5 кілометрів і маневрує, щоб переслідувати цільову ракету. Система націлена на захист проти ракет, що переносять боєголовки масового знищення, зокрема ті, що є в Ірану. У лютому Ізраїль провів перші тестові випробування "Стріли III".

Польові випробування показали можливості нової системи та її ефективність. Боєголовка цієї системи перехоплення вважається однією з найбільш передових у світі. Вона призначається для знищення балістичних ракет, подібних сирійським "Скадам", іранським "Шихабам" або "Фатах-110", які використовують і бойовики ліванської "Хізбалли". Ці ракети мають дальність польоту від 400 до 2000 км.

Згідно із доповіддю Хассона, якщо попередні версії "Стріли" мали здатність перехоплення в межах певного діапазону, то в третій версії була значно розширена здатність маневрів на далекі відстані. Як відзначають офіційні особи, "Стріла" почне експлуатуватись приблизно через 3 роки. Однак щось нове не буде сенсу винаходити, оскільки все необхідне внесуть у комп'ютерну програму, яка управлятиме системою "Стріли".

Американці планують будівництво секретної ракетної бази для "Стріли III". Це – частина плану Повітряних сил Ізраїлю розширити існуючу базу між Єрусалимом і Ашдодом, місце розташування якої офіційно ніколи не повідомлялося. Вартість цього розширення – 25 мільйонів доларів.

Будівництво передбачає чотири підземні ракетні пускові установки, в кожній є шість перехоплювачів (модель Reshef). Таким чином, Ізраїль може потенційно почати використання "Стріли III" проти балістичних ракет. За з документами, компанія, відповідальна за будівництво, повинна закінчити роботу протягом 485 днів з дня отримання дозволу на початок будівництва.

АВІАЦІЙНА ПОДІЯ

У Франції розбився винищувач "Міраж-2000"

Винищувач "Міраж-2000" розбився 5 червня 2013 р. на сході Франції в департаменті Верхня Сона. Як повідомили в жандармерії, пілот літака встиг катапультуватися, але при приземленні був легко травмований.

Винищувач впав неподалік від села Монкур (Montcourt). Про можливі жертви серед цивільного населення не повідомляється.

Літаки "Міраж-2000" стоять на озброєнні Франції з 1984 року. На зміну їм покликані прийти винищувачі нового покоління "Рафаль", введені в експлуатацію в 2006 році. Незважаючи на це, "Міражі", як і раніше, активно використовуються у французьких ПС. Зокрема, вони задіяні в операції "Сервал" в Малі, розпочатій в січні 2013 року.

УРОЧИСТОСТІ

Голова ДКА України Юрій Алексєєв привітав зі святом

7 червня 2013 року керівництво Державного космічного агентства України на чолі з Головою Юрієм Алексєєвим відвідало Головний центр спеціального контролю (ГЦСК) з нагоди 55-ї річниці його створення.

Голова агентства привітав працівників установи з ювілеєм, висловив слова щирої вдячності за натхненну працю й вірність професії та побажав подальших успіхів у виконанні поставлених завдань.

Історія цієї установи бере початок з постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР від 13 травня 1958 року, директиви Генерального штабу Збройних сил СРСР від 31 травня 1958 року, якими було передбачено формування частин спеціального контролю.

У 1977 році військова частина була передислокована з м. Сергіїв Посад (м. Загорськ, Московська область) до місця теперішнього розташування – селища Городок, Житомирська область.

З 1993 року 68-а радіосейсмічна лабораторія (м. Макарів-1 Київської області), 31-а окрема лабораторія спеціального контролю (с. Ластівці Хмельницької області), 40-а окрема лабораторія спеціального контролю (м. Балта Одеської обл.), 5-а окрема навчальна рота (м. Балта Одеської області) були підпорядковані Управлінню ракетно-космічного озброєння штабу озброєння Збройних Сил України.

Згідно із директивою Міністра оборони України від 2 березня 1994 року було утворено 12-й Центр спеціального контролю у м. Макарів-1 Київської області.

З січня 1997 року на підставі Указу Президента України військові частини спеціального контролю були розформовані, а особовий склад та стаціонарні технічні засоби передані до оперативного управління Національному космічному агентству України.

На сучасному етапі Головний центр спеціального контролю, який сформовано на базі колишніх військових частин, виконує завдання здійснення контролю національними технічними засобами за:

– дотриманням вимог міжнародних договорів України про обмеження і заборону випробувань ядерної зброї;

– випробуваннями ядерної зброї на іноземних випробувальних полігонах;

– сейсмічною обстановкою й іншими геофізичними явищами на території України, а також на всій території Земної кулі;

– фактами викиду радіоактивних речовин.

Спектр вирішуваних завдань значно розширюється у зв'язку з участю ГЦСК в системі міжнародного моніторингу, передбаченими міжнародними договорами. На їх підставі ГЦСК активно взаємодіє з Міжнародним центром даних (Австрія), Службою спеціального контролю Міністерства оборони Російської Федерації та Європейським середземноморським сейсмологічним центром (Франція).

Запланована участь ГЦСК в перспективному космічному експерименті "Іоносат".

ПУСКИ

ATV-4 "Альберт Ейнштейн" вийшов на орбіту

Європейський автоматичний вантажний корабель ATV-4 (Automated Transfer Vehicle) "Альберт Ейнштейн" (Albert Einstein), запущений з космодрому Куру у Французькій Гвіані до Міжнародної космічної станції (МКС), відокремився від ракети-носія Ariane-5. Пряма трансляція пуску велася на сайті Європейського космічного агентства (ЄКА).

ATV (Automated Transfer Vehicle) – автоматичний вантажний космічний корабель, призначений для доставки палива, наукового обладнання, продуктів, повітря і води на Міжнародну космічну станцію. Крім того, за допомогою двигунів ATV здійснюється корекція орбіти МКС. ATV-4 доставить на МКС більше 6,5 тонни вантажів, зокрема паливо, воду, кисень, продукти, експериментальне обладнання, засоби обслуговування. Корабель пробуде в складі станції до 28 жовтня, після чого після чого буде відстикований і затоплений в несудоплавному районі Тихого океану.

Керівник ЄКА Жан-Жак Дорден раніше повідомляв, що останній космічний європейський вантажний корабель серії ATV буде запущений до Міжнародної космічної станції (МКС) у червні 2014 року. Корабель ATV-5 буде називатися Georges Lemaitre ("Жорж Леметр") на честь бельгійського вченого, одного з основоположників теорії "великого вибуху". Глава ЄКА повідомив, що виробництво вантажних кораблів ATV вже завершено.

ПІЛОТОВАНИЙ КОСМОС

Китай запустив у космос "Шеньчжоу-10"

Запуск китайського пілотованого космічного корабля "Шеньчжоу-10" відбувся 11 червня.

Старт корабля здійснено з космодрому Цзюцюань у північно-західній провінції Ганьсу. Екіпаж складається з трьох "тайкунавтів" – двох чоловіків (Не Хайшен і Чжан Сяогуан) і жінки (Ван Япін).

"Шеньчжоу-10" перебуватиме в космосі 15 днів. За цей час йому належить виконати два стикування з орбітальним модулем "Тяньгун-1" – в автоматичному і ручному режимі.

Екіпаж космічного корабля "Шеньчжоу-10" вперше проведе науково-популярні та освітні заходи в сфері космічної науки для молоді, що стане помітною подією цієї місії, повідомляє агентство Сіньхуа.

Головний конструктор китайської програми пілотованих космічних польотів Чжоу Цзяньпін розповів, що "Шеньчжоу-10" і "Тяньгун-1" утворять "з'єднання" та здійснять спільний 12-денний політ. У цей період в "космічній аудиторії" на модулі "Тяньгун-1" "космонавти виступлять з лекціями для молоді на Землі, проведуть декілька цікавих космічних експериментів, щоб діти познайомилися з космосом, відчули його чари і проявили інтерес до нього.

КНР планує до 2020 року побудувати на орбіті власну космічну станцію і створити космічну лабораторію, передає РІА "Новости".

ПЕРСПЕКТИВА

NASA визначило долю подарованого військового телескопа

Американське космічне агентство визначило долю подарунка, зробленого йому раніше Національним управлінням військово-космічної розвідки. Два нових інфрачервоних телескопи, що очікують запуску, стануть основними компонентами обсерваторії WFIRST, яка буде використовуватися для пошуку екзопланет і слідів темної матерії. Про рішення агентства розповідає ScienceNow.

Інший варіант, який передбачав відправку подарунка на орбіту Марса, був відкинутий: аналіз технічних характеристик, а також доступного бюджету показав, що на орбіті Землі від двох телескопів з 2,4-метровими дзеркалами користі буде більше. Рішення, про яке повідомляється, носить попередній характер, проте опитані ScienceNow експерти в цілому оцінюють рішення про будівництво інфрачервоної обсерваторії як найбільш перспективне.

Військові супутники, про які йдеться, призначені для спостереження за поверхнею Землі в інфрачервоному діапазоні. Вони мають дзеркало діаметром приблизно як головне дзеркало Hubble, однак при цьому мають більш широке поле зору. Як вважають астрономи, після мінімальної переробки інструмент можна буде використовувати для пошуку екзопланет, а також для ряду астрофізичних спостережень, здатних виявити природу темної енергії. До числа останніх належать, наприклад, спостереження найбільш віддалених наднових зірок, а також дослідження розподілу матерії у масштабах Всесвіту, для чого також треба поєднувати хорошу роздільну здатність з високою чутливістю і широким кутом зору.

До передачі NASA військових телескопів проект WFIRST відносили до числа програм, які можна реалізувати не раніше 2020-х років, але отримання готових інструментів у подарунок різко скоротило витрати. Тепер остаточне рішення про запуск може бути прийняте вже в 2016 році, повідомляє Lenta.ru.

ВИПРОБУВАННЯ

Збій у бортовій обчислювальній системі викликав проблеми з "Зондом-ПП"

Проблеми з російським космічним апаратом МКА-ФКІ "Зонд-ПП", з яким поки не вдається відновити зв'язок, швидше за все, пов'язані з роботою його бортової обчислювальної системи, повідомив РІА "Новости" генеральний директор НВО імені Лавочкіна Віктор Хартов.

"За попередніми даними, проблеми виникли в бортовій обчислювальній системі. Там є механізми реконфігурації, десь в цій ділянці, за нашою версією, стався збій", – сказав Хартов.

Він підкреслив, що малий космічний апарат "Зонд-ПП" є експериментальним і призначений для відпрацювання нових технологій, а не для практичного застосування. "Це низькобюджетний випробувальний зразок, і витрати на нього на багато порядків нижчі, ніж на великий космічний апарат. Усі завдання у "Зонда-ПП"– це перевірити проектні рішення і ряд приладів. Спочатку і не планувалося, що цей апарат буде працювати довго. Так що періодичні виходи з ладу – нормальне явище, адже багато рішень на "Зонд-ПП" застосовуються вперше", – сказав гендиректор.

Відповідаючи на запитання, чи може ситуація з "Зондом-ПП" привести до перенесення запуску другого супутника МКА-ФКІ "Релек", старт якого призначений на кінець вересня, Хартов сказав: "Це буде залежати від того, які причини будуть знайдені. Працює внутрішня комісія НВО імені Лавочкіна, передбачена штатними процедурами, коли виникає якась аномалія. Якщо буде знайдена якась причина, що впливає на наступний запуск, – це теж позитивний результат, тому що тоді ми уникнемо проблем у майбутньому, враховуємо по при створенні інших апаратів".

За словами Хартова, перші збої в роботі "Зонда-ПП" ставилися 1-2 червня. "Труднощі ми стали відчувати у вихідні. Зараз на базі вже накопиченої телеметрії реалізується програма виходу зі сформованої ситуації. Спроби встановити зв'язок з апаратом робляться на кожному витку, коли "Зонд-ПП" знаходиться в зоні нашого радіоспостереження", – сказав глава НВО імені Лавочкіна.

Хартом підкреслив, що весь запланований на даний проміжок часу обсяг робіт на супутнику виконаний. "Далі йшло напрацювання льотної статистики та ресурсу", – відмітив він.

Воздушные дороги войны маршала авиации Константинова

Герой Советского Союза маршал авиации Анатолий Константинов, со дня рождения которого 12 июня исполняется 90 лет, свои первые боевые вылеты совершил в Сталинградском небе, будучи девятнадцатилетним старшим сержантом, а закончил войну представленным к Звезде Героя командиром эскадрильи, гвардии капитаном. А после войны он служил Родине ещё на протяжении почти полувека, оставшись в строю, собственно говоря, практически до последних дней своей жизни. Маршал авиации Анатолий Константинов – кавалер двух орденов Ленина, четырёх орденов Красного Знамени, ордена Александра Невского, двух орденов Отечественной войны 1-й степени, ордена Отечественной войны 2-й степени, двух орденов Красной Звезды и ордена “За службу Родине в Вооруженных Силах СССР” 3-й степени, а также нескольких иностранных орденов, среди которых – румынский орден Тудора Владимиреску, монгольский орден “Полярная Звезда”, польский Крест Заслуг.

Анатолий Константинов родился в рабочей московской семье 12 июня 1923 года. По окончании 9-го класса и аэроклуба в 1940 году по комсомольской путёвке был направлен для обучения в Тбилисскую авиационную школу пилотов. Однако пройти полную программу обучения молодому курсанту не удалось: началась война. Выпуск был досрочный, и потому свои первые боевые вылеты Анатолий выполнил, будучи старшим сержантом.

Боевое крещение старший сержант Константинов принял на Сталинградском фронте в составе 85-го истребительного полка (с марта 1943 года – гвардейского полка) 6-й истребительной авиационной дивизии 8-й Воздушной армии.

“Под Сталинградом было очень тяжело, – вспоминал маршал авиации Анатолий Константинов полвека спустя. – На сопровождение эскадрильи штурмовиков, на 8 самолётов, выделялась всего пара истребителей. Но в 1943-м мы уже чувствовали, что преимущество в воздухе начинает переходить к нам. Немцы, особенно когда на вооружение поступили истребители Як-3, начали уже бояться нас. И первый бой, и первый сбитый самолёт врага, и первое ранение, и первая награда – все это было у меня именно на Сталинградском фронте. После этого меня ещё дважды подбивали, но мне удавалось прийти на свой аэродром и сесть. А на Сталинградском фронте я садился в поле, и меня прикрывали штурмовики, чтобы немцы не добили. Спасли пехотинцы. Они ехали недалеко на “полуторке”, увидели падающий самолёт, подбежали к нему, вытащили меня из кабины и отправили в свой медсанбат. Потом уже меня забрали в наш авиационный госпиталь. Так, в боях, и приобретался опыт…”

Более половины боевых вылетов Анатолия Константинова было связано именно с прикрытием штурмовиков. Молодой лётчик-истребитель обеспечивал эффективность их удара, отбивал атаки истребителей врага, за что пользовался уважением у лётчиков-штурмовиков, имел благодарности от командования штурмовых полков и дивизий.

Следующей страницей боевой биографии лётчика Анатолия Константинова, разумеется, уже после выздоровления, стало участие в боях по освобождению Крыма. В тот период он лично выполнил 44 успешных боевых вылета на сопровождение групп штурмовиков. В условиях ожесточенных воздушных боев с фашистскими истребителями молодой лётчик сбил 6 самолетов противника – Ме-109ф, Ю-87 и четыре ФВ-190.

Лётное мастерство Анатолия Устиновича росло с каждым месяцем. Он все чаще действовал как настоящий герой. Вот как сложился у него бой с фашистскими стервятниками 8 апреля 1944 года. Тогда он, ведущий четверки Як-1, выполнял боевую задачу по сопровождению группы штурмовиков. В районе цели они были атакованы 10 немецкими истребителями ФВ-190 и Ме-109ф.

Гвардии капитан Константинов, приняв мужественное решение, вступил в неравный бой. Под его руководством четверка истребителей сбила 3 вражеских самолета, остальные скрылись. Сам Константинов лично сбил тогда Ме-109ф. А главное — удалось предотвратить потери среди сопровождаемых штурмовиков.

На заключительном этапе Великой Отечественной войны, в 1944-1945 годах, гвардии капитан Константинов воевал в небе Румынии и Венгрии. В этот период его эскадрилья большей частью выполняла задания по прикрытию своих войск и военных объектов, не допуская их бомбардировки самолётами противника. В ряде воздушных боёв лётчикам приходилось бить численно превосходящего их врага. Так, 21 октября 1944 года шестерка Як-1 под командованием гвардии капитана Анатолия Константинова вылетела с задачей не допустить бомбардировки наших аэродромов самолётами противника. Истребители встретили до 30 самолетов ФВ-190 с подвешенными бомбами. Несмотря на пятикратное превосходство противника Константинов завязал воздушный бой. В первой же атаке он сбил ФВ-190. Его ведомые последовали примеру комэска – сбили еще 2 ФВ-190. Смелые действия советских лётчиков вызвали панику у противника. Не долетев до цели, вражеские лётчики беспорядочно сбросили бомбы и ушли на свой аэродром.

Помимо смелости и боевого мастерства, Анатолий Устинович уже в годы войны проявил и талант руководителя. Являясь командиром эскадрильи, он умело командовал подчинённым лётным составом. К февралю 1945 года лётчики его эскадрильи сбили 25 самолётов противника, не понеся ни единой потери.

К началу февраля победного сорок пятого года гвардии капитан Анатолий Константинов на самолетах Як-1 и Як-9д совершил около 300 боевых вылетов на сопровождение штурмовиков и бомбардировщиков, прикрытие своих войск и перехват бомбардировщиков противника. Главный итог: в 90 воздушных боях Константинов лично сбил 19 самолётов противника. 4 февраля 1945 года он был представлен к званию Героя Советского Союза, которое было присвоено лишь год спустя, 15 мая 1945 года. Вот что говорил сам Анатолий Устинович об этом: “К званию Героя меня представляли несколько раз. Когда я сбил 23 самолёта, командующий сказал, что нужно представлять на звание дважды Героя, но я ещё и Героя не получил. А присвоили мне его только в мае 1946 года, когда война уже закончилась…”

Всего за годы Великой Отечественной войны А. Константинов совершил 327 успешных боевых вылетов и провёл 107 воздушных боев, в которых сбил 23 самолёта противника.

Войну гвардии капитан Анатолий Константинов окончил в Чехословакии, в районе города Брно. А уже в августе его авиаполк был перебазирован в г. Одессу, где он продолжил службу в должности командира авиационной эскадрильи. Вскоре был назначен заместителем командира полка, а в ноябре 1952 года возглавил авиационный полк. С февраля 1956 года А.У.Константинов – уже заместитель командира, а с марта 1957 года – командир истребительной авиационной дивизии. В апреле 1958 года он был назначен на должность командира дивизии ПВО.

По личному ходатайству Маршала Советского Союза Р. Малиновского, полковник А. Константинов, не имея высшего военного образования, в 1962 году был принят в Военную академию Генерального штаба, которую окончил в 1964 году. С 1968 года командовал корпусом ПВО, а в декабре 1970 года стал командующим 11-й отдельной армией ПВО – заместителем командующего Дальневосточным военным округом по войскам ПВО. В 1973-1980 годах командовал войсками Бакинского, а в 1980-1987 годах – Московского округа ПВО.

В 1982 году Анатолий Устинович окончил Высшие академические курсы при Военной академии Генерального штаба. В 1985 году А.Константинову было присвоено звание Маршала авиации. С мая по август 1987 года и в 1990-1992 годах он служил в составе Группы генеральных инспекторов Министерства обороны СССР. Также Анатолий Устинович избирался депутатом Верховного Совета СССР 9-11-го созывов. Жил в Москве. В последние годы жизни был советником командующего войсками Командования специального назначения. Похоронен на Троекуровском кладбище.

Подготовил Алексей Тригуб.

9 червня 2013 року перестало битися серце голови профспілкового комітету державного підприємства “Луганський авіаційний ремонтний завод”, члена Центрального комітету Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Валерія Федоровича Кісліцина

Все життя Валерія Федоровича було пов’язане з авіацією. Свою трудову діяльність він розпочав на Далекому Сході – на авіаційному заводі ім. Ю.О.Гагаріна в м.Комсомольськ-на-Амурі він обіймав посаду виробничого майстра цеху складання літаків. Завдяки його високому професіоналізму, організаторським здібностям та любові до авіаційної техніки крила отримали десятки бойових літаків Су-7, Су-7Б, Су-7БКЛ, Су-19 та перших десяти екземплярів найсучасніших винищувачів Су-27 (Т-10).

Використовуючи набутий досвід авіаційного інженера, з приходом в 1985 році на Державне підприємство “Луганський авіаційний ремонтний завод”, Валерій Федорович очолив відповідальні роботи з монтажу та введення в експлуатацію нового для підприємства технологічного обладнання станції випробування авіаційних двигунів Р35-300, що експлуатуються у літаках-винищувачах МіГ-23.

Як голова профспілкового комітету підприємства, з 1989 року Валерій Федорович продовжив активно сприяти технічному переоснащенню виробництва та одночасно зміцненню трудового колективу в нелегкий для Батьківщини та авіаційної галузі час. Завдяки його всебічним зусиллям, активній життєвій позиції, особливим здібностям щодо підтримки морального стану як окремо кожної людини, так і всього трудового колективу, Державне підприємство “Луганський авіаційний ремонтний завод” змогло не тільки зберегти фахівців з ремонту авіаційної техніки, а й поступово розвиватись. Талант Валерія Федоровича як досвідченого керівника виявився в збереженні в скрутні для підприємства роки всієї його соціальної інфраструктури, в створенні бази відпочинку підприємства, в будівництві житла для працівників заводу та вирішенні різноманітних соціальних питань в повсякденній діяльності підприємства.

Особливості його майстерності, як голови профспілки ремонтного підприємства, дозволили Валерію Федоровичу стати членом ЦК Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України, де він брав активну участь в розробці структури та напрямків діяльності профспілкових органів МО України.

Його внесок в розвиток авіаційної ремонтної структури України відзначено декількома державними нагородами.

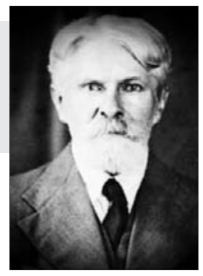
Світла пам’ть про Валерія Федоровича назавжди залишиться в серцях трудового колективу підприємства, всіх, хто знав та пам’ятає його.

Трудовий колектив Державного підприємства “Луганський авіаційний ремонтний завод”.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

12 – 23 червня

12 червня 2013 р. *виповнюється 50 років з дня першого запуску аеродинамічної труби ДП “Антонов”.*

17 червня 1888 р. *народився вчений у галузі аеродинаміки і динаміки польоту В.П.Ветчінкін.*

17 червня 1888 р. *народився засновник заводу “Авіаприлад” О.О.Фрідман.*

17 червня 1923 р. *народився льотчик-випробувач О.Я.Бриксін.*

17 червня 1926 р. *народився конструктора зенітно-ракетних комплексів (“Куб”, “Бук”, “Бук-М1”) А.А.Растов.*

17 червня 1934 р. *здійснив перший політ літак-гігант АНТ-20 “Максим Горький”, екіпаж М.М.Громова.*

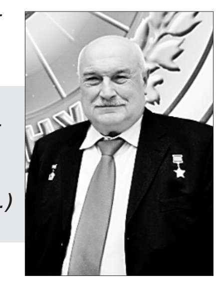
17 червня 1983 р. *вперше в історії авіації відбувся політ безпілотного літального апарата конструкції ОКБ ім.Яковлєва 6ОС.*

18 червня 1918 р. *народився льотчик-штурмовик Герой Радянського Союзу І.М.Павлов.*

18 червня 1918 р. *народився льотчик-винищувач Герой Радянського Союзу П.М.Андреєв.*

18 червня 1922 р. *засновано гвардійський Феодосійсько-Севастопольський зенітний ракетний полк.*

18 червня 1937 р. *розпочався політ екіпажу Чкалова із Москви в США через Північний полюс.*

18 червня 1937 р. *народився льотчик-космонавт, президент Аерокосмічного товариства України (з 2002 р.) В.М.Жолобов.*

18 червня 1962 р. *створено НДІ 339, зараз корпорація “Фазатрон”.*

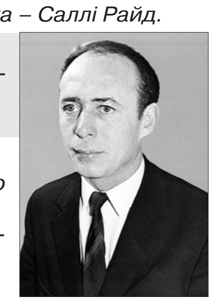

18 червня 1965 р. *народився начальник 5-го Об’єднаного центру автотехнічного та електрогазового забезпечення ПС ЗС України, заслужений працівник транспорту України Я.Й.Лерман.*

18 червня 1952 р. *здійснив перший політ удосконалений винищувач МіГ-23М, О.Федотов.*

18 червня 1968 р. *відбувся перший політ літака Ту-142 (командир екіпажу – льотчик-випробувач І.К.Ведерніков).*

18 червня 1973 р. *у космос відправилася перша американка – Саллі Райд.*

19 червня 1933 р. *народився льотчик-космонавт Герой Радянського Союзу В.І.Пацаєв.*

19 червня 1935 р. *народився конструктор оптичних авіаційно-космічних систем Р.О.Аблязов.*

19 червня 1955 р. *народився військовий льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи “Українські соколи” П.П.Корольов.*

19 червня 1987 р. *здійснено безпосадковий переліт на літаку Су-27УБ за маршрутом Комсомольськ-на-Амурі – Москва з дозаправками у повітрі, М.Ф.Садовников, І.В.Вотинцев.*

19 червня 1969 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова Д.В.Лисенко.*

20 червня 1917 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу О.Е.Мазуренко.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

12 – 23 червня

20 червня 1918 р. *вийшов перший номер першого радянського авіаційного журналу "Вісник повітряного флоту". Зараз – журнал "Авиация та космонавтика".*

20 червня 1934 р. *здійснив перший політ експериментальний тримісний літак ХАІ-4, Б.М.Кудрін.*

20 червня 1956 р. *народився начальник Управління військових представництв МО України В.Ф.Мельник.*

20 червня 1956 р. *здійснив перший політ реактивний гідролітак – літаючий човен Бе-10 із двома ТРД АЛ-7ПБ, екіпаж В.В.Курячого.*

20 червня 1968 р. *на озброєння прийняли першу в СРСР авіаційну тактичну керовану ракету "повітря-земля" Х-66.*

20 червня 1996 р. *з космодрому "Мис Канаверал" відбувся запуск американського космічного апарата "Колумбія".*

21 червня 1944 р. *у Дніпропетровську засновано автомобілебудівний завод (згодом – "Південний машинобудівний завод").*

21 червня 1958 р. *народився льотчик-космонавт Г.І.Падалка.*

21 червня 1958 р. *відбувся перший в історії авіації політ літака під індексом 105, з 1960 р. – бомбардувальник Ту-22. Пілотував його льотчик-випробувач Ю.Т.Алашеєв.*

21 червня 1978 р. *відбувся перший політ доопрацьованого дослідного екземпляра Т8-1Д (Су-25), В.С.Ільюшин.*

22 червня 1923 р. *народився Герой Радянського Союзу льотчик-випробувач Ф.П.Головашко.*

22 червня 1933 р. *відбувся перший політ рекордного літака АНТ-25 "РД", екіпаж М.М.Громова.*

22 червня 1941 р. *початок Великої Вітчизняної війни. День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні.*

22 червня 1955 р. *народився головний редактор науково-популярного авіаційного журналу "Авиация и время" О.М.Ларіонов.*

22 червня 1957 р. *здійснено перший пуск балістичної ракети Р-12 на полігоні Капустін Яр.*

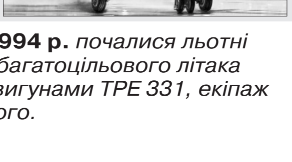
22 червня 1998 р. *бойовий літак ВПС ЗС України Су-27 вперше перелетів Атлантичний океан, І.Ф.Черненко.*

23 червня 1923 р. *народився льотчик-випробувач В.М.Жуков.*

23 червня 1933 р. *здійснив перший політ перший серійний літак Ан-32.*

23 червня 1955 р. *народився командувач ВМС ЗС України (2003-2006) І.В.Князь.*

23 червня 1983 р. *відбувся перший політ літака МіГ-29К – палубний винищувач.*

23 червня 1994 р. *почалися льотні випробування багатоцільового літака Ан-38-100 із двигунами ТРЕ 331, екіпаж О.К.Хрустицького.*

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

В результате нанесенных ударов были частично разрушены нефтехранилища и сооружения в портах. Тщательная маскировка и четкое планирование первых ударов позволили осуществить их без истребителей прикрытия, имевших ограниченный радиус действия.

24-26 июня бомбардировочная авиация флота продолжала наносить удары, но только по объектам Констанцы. Летчикам-черноморцам приходилось действовать в еще более сложных условиях, ибо противовоздушная оборона базы была значительно усилена.

Утром 24 июня группа бомбардировщиков ВВС Черноморского флота (14 "ДБ-3" и 18 "СБ") была встречена "мессерами". Несмотря на яростные атаки противника, советские летчики прорвались к Констанце и сбросили две сотни бомб, включая 12 ФАБ-500. Потери были очень тяжелыми – 10 самолетов (три "ДБ-3" и семь "СБ"), т.е. каждый третий, не вернулись на крымские аэродромы. Понес потери и противник.

В воздушном поединке летчик 1-й эскадрильи 40-го авиаполка старший лейтенант Н.Еретиченко сбил "Ме-109", другую вражескую машину уничтожили стрелки-радисты 2-го минно-торпедного авиаполка старший сержант И.Кузнецов и сержанты И.Мельников и Н.Смирнов.

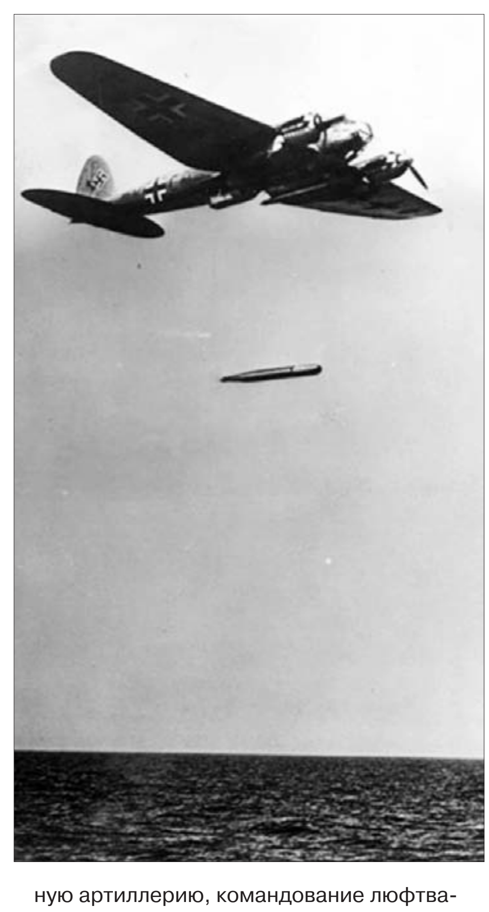
На аэродроме Мамайя было уничтожено три немецких и один румынский истребитель – этот эпизод стал первым и последним успешным ударом по аэродромам противника на черноморском ТВД в июне 41-го.

Следующая серия налетов на Констанцу состоялась 25 июня значительно меньшими силами и с еще худшими последствиями: из 11 бомбардировщиков 2-го МТАП было сбито пять. Уцелевшие вернулись на базу с сотнями пробоин. Учитывая тактику, выбранную командованием ВВС флота – серия последовательных ударов группами в 2-3 самолета по объекту, прикрытому несколькими десятками истребителей (для обороны румынских нефтепромыслов в Румынии была направлена одна-единственная истребительная группа III/JG-52, на вооружении которых числилось 47 "мессершмиттов" новейшей модификации (BJ-109 F-4), приходится считать за счастье, что шесть экипажей все же уцелели. Заметим, что к началу войны группа немецких истребителей базировалась в районе Бухареста, но после первых же ударов советской авиации по Констанце немцы спешно перебазировали две эскадрильи истребителей на аэродром Мамайя.

На рассвете 26 июня в очередной рейд к Констанце вылетело звено "ДБ– 3Ф" ("Ил-4") и девять "СБ". На этот раз пара "илов" не дошла до цели "из-за неполадок матчасти", а эскадрилья "СБ" потеряла 4 машины из 9. Стоит заметить, что командование группы III/JG-52 заявило о 15 сбитых советских самолетах.

Правда, в этот день, 26 июня 1941 года, к действиям авиации флота присоединились, наконец, части дальнебомбардировочной авиации. Однако из пяти вполне укомплектованных авиаполков (а всего их было семь) 4-го корпуса ДБА в налете на объекты Румынии принял участие только один 21-й ДБАП, который, имея 50 боеготовых самолета, выполнил всего 17 боевых вылетов. Но даже эти силы были разделены на три группы, которые атаковали Констанцу, Плоешти и столицу Румынии Бухарест. До Констанцы долетело лишь пять "ДБ-3", три из которых были сбиты немецкими истребителями. На Бухарест с большой высоты (7 км) было сброшено два десятка бомб, результатом чего была лишь паника среди гражданского населения и один сбитый при отходе от цели советский бомбардировщик. Всего из 17 самолетов ДБА в тот день было потеряно (по разным причинам) семь.

Как стало известно позже, результаты бомбардировочных ударов 24-26 июня по Констанце командованием ЧФ в те дни переоценивались. Они не были такими результативными, как сообщалось, так как, перебросив в Румынию дополнительно истребительную авиацию и зенитную артиллерию, командование люфтваффе значительно усилило противовоздушную оборону. Ни о каких больших разрушениях в порту и уничтожении огромного количества нефти не могло быть и речи, так как при сильном противодействии противника и отсутствии истребительного прикрытия бомбометание производилось с больших высот по площади и в силу большого рассеивания бомб не могло быть достаточно эффективным.

Безусловно, можно понять стремление командования во всей неразберихе первых дней войны бросить все силы и эффективно использовать все средства, чтобы остановить наступление врага. Но возможности бомбардировщиков следовало использовать разумно. Посылать их днем в это пекло и без прикрытия нельзя: на устаревших машинах "СБ" бензобаки не покрыты резиновым протектором, и даже от попадания пули или снаряда они горят как факелы.

Налеты советской авиации на вражеские объекты заставляли противника держать в постоянном напряжении значительные силы ПВО на побережье и в районах военно– морских баз Румынии, отвлекая их с сухопутного направления. Поэтому серьезные потери, понесенные черноморцами при налетах на Констанцу, а также предположения о намерении противника высадить крупный десант на побережье заставили Наркома ВМФ отдать приказ о временном прекращении налетов на Констанцу и Сулину. 25 июня 1941 г. Нарком ВМФ приказал нанести удар по Констанце боевыми надводными кораблями.

Набег на Констанцу. Главная опасность: минные поля и авиация противника

Были предприняты меры по дезинформации противника, а с целью уничтожения его самолетов и вывода из строя летно-посадочных полос намечалось нанести предварительные бомбардировочные удары по аэродромам врага. После артиллерийского удара кораблей планировались повторные бомбовые удары с обязательной аэрофотосъемкой результатов.

Командование флота обстрел Констанцы возложило на ударную группу кораблей в составе лидеров "Харьков" и "Москва".

В группу прикрытия включались крейсер "Ворошилов" и эсминцы "Сообразительный" и "Смышленый".

25 июня в 20 час. 10 мин. ударная группа вышла из Севастополя, а через 2 часа 30 мин. вышла и группа прикрытия. Переход удалось провести скрытно для противника. Начался рассвет. В 4 часа 40 мин. 26 июня лидеры с поставленными параванами подошли к кромке минного поля. Спустя несколько минут произошел взрыв. В правом параване лидера "Харьков", шедшего головным, взорвалась мина. Корабль дал малый ход, и вперед вышел лидер "Москва". В 5.00 корабли легли на боевой курс и открыли огонь с дистанции 130 кабельтовых и за 10 минут выпустили 350 снарядов калибра 130-мм.

Командир группы капитан 2 ранга М.Романов приказал прекратить огонь и отходить под прикрытием дымзавесы. В этот момент появились вражеские корабли и бомбардировочная авиация. Советских самолетов, как планировалось, в небе не было. При отходе лидер "Москва" взорвался. Корабль переломился пополам и затонул. Многие краснофлотцы и командиры пали смертью храбрых на своих боевых постах. Раненный командир лидера "Москва" капитан-лейтенант А.Тухов и 69 моряков были схвачены фашистами. Вызванный обстрелом пожар уничтожил большие запасы нефти, был взорван железнодорожный состав с боеприпасами, повреждены вокзал и железнодорожные пути. Однако серьезным недостатком проведенной операции была ее авиационная составляющая. Намечавшийся бомбовый удар советских самолетов фактически не был нанесен. Две группы самолетов не выполнили эту задачу по метеорологическим условиям и техническим причинам. Третья группа из семи самолетов нанесла удар по береговым объектам с большим запозданием, через полтора часа после произведенного обстрела кораблями.

В первый же день войны вице-адмирал Ф.Октябрьский потребовал от Дунайской флотилии решительных действий против румынских кораблей в Тульче и Галаце. В помощь флотилии выделялись 70-я и 78-я отдельные авиаэскадрильи. Утром 25 июня девять самолетов 78-й авиаэскадрильи совершили налет на базу противника Галац. Было сброшено 70 бомб ФАБ-100.

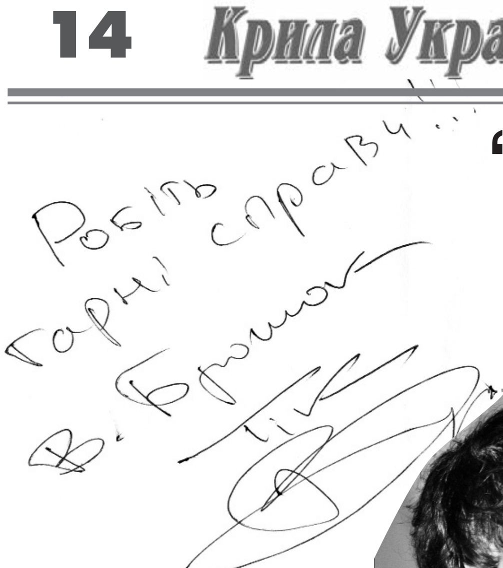
Во второй половине дня налет совершили шесть самолетов по Тульче. 26 июня группа из шести самолетов снова предприняла налет и подвергла бомбардировке корабли противника в Тульче. Должной эффективности эти налеты не дали. Только группе самолетов, которую вел капитан И.Чубко, удалось повредить два вражеских монитора. Воевать еще предстояло учиться.

В первых числах июля ситуация осложнилась. Под давлением превосходящих вражеских сил советские войска отошли на Днестр. Ставка Главного Командования отдала приказ авиацией Черноморского флота и 4-го авиационного корпуса, дислоцировавшегося в районе Запорожья, уничтожить объекты нефтепромышленности в Румынии. Нарком ВМФ, исходя из решения Ставки, потребовал от командования Черноморского флота уничтожить силами авиации нефтяные объекты в Плоешти, а затем железнодорожный мост и нефтепровод через Дунай в районе Черноводы. Одновременно была поставлена задача продолжать авиационные налеты на Констанцу, Сулину и другие вражеские базы.

Уже 30 июня поступил приказ возобновить удары по объектам Румынии. На этот раз главной целью были выбраны нефтепромыслы Плоешти. Первый налет бомбардировщиков ВВС флота на Плоешти состоялся вечером 1 июля. Из шести вылетевших "ДБ-3ф" до цели дошли только два, остальные повернули назад по причине очередных "неполадок в матчасти". Значительно большими силами (23 бомбардировщика "СБ" и два "ДБ-3ф") были атакованы портовые сооружения Сулины, Тульчи и Констанцы. Командование ВВС флота продолжало решать свои "ведомственные задачи", упорно не желая отвлекаться на бомбардировки нефтепромыслов. 4-й авиакорпус ДБА отправил в рейд на Плоешти 14 самолетов, из которых 4, не доходя до цели, вернулись из-за "отказов матчасти", 5 "не нашли" во тьме ночи Плоешти и отбомбились по Бухаресту. Летчики прошли через пекло зенитного огня, сделали все возможное, чтобы нанести противнику ощутимый урон.

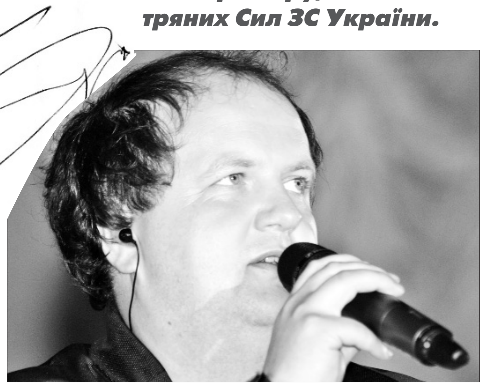
Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

“Робіть гарні справи!”

В одному з минулих номерів газети ми публікували ексклюзивне інтерв’ю з лідером гурту “ТіК” Віктором Бронюком, за ініціативою якого у Вінниці відбувся благодійний концерт за участю зірок української естради у супроводі військового оркестру, вокалістів та балету Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України.

Концерт організовували з метою підтримки програми “Школа – доступна для всіх”, яка реалізується Благодійним фондом “Подільська громада”. Основна мета – адаптація школи-гімназії №6 міста Вінниця для дітей з обмеженими фізичними можливостями. Як голова правління цього фонду, Віктор Бронюк хоче привернути увагу всіх українців до важливості подібних благодійних акцій, адже тільки разом під силу змінити світ на краще. І в цьому переконаний співак. До благодійної акції також долучилися відомі артисти Павло Табаков та Андрій Кузьменко і, звичайно, військовий оркестр.

Тож концерт зібрав повний зал глядачів у міському палаці “Райдуга”. Артисти радували відомими українськими хітами, а ізюминкою програми було те, що усі виступи відбувалися під супровід військового оркестру.

За словами начальника Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України майора Романа Берегового, військові музиканти вперше взяли участь у такому чудовому дійстві. Приємних та позитивних емоцій додав й той факт, що концерт носив благодійний характер, а кошти від продажу квитків та спонсорів підуть на добру справу.

“Поряд з такими відомими естрадними співаками відчуваєш себе справжньою зіркою, – зізнаються військові музики, – такого досвіду ніколи не мали, хотілося б побільше подібних акцій, ми залюбки візьмемо участь у них”.

Вінничанин Віктор Бронюк у згаданому інтерв’ю запевнив, що завжди опікуватиметься проблемами діток на візках і сказав такі слова.

– Насправді, коли я вперше подивився в очі дітей з обмеженими фізичними можливостями, у мені щось перевернулося, я вирішив допомагати їм в адаптації до нормальних потреб життя – пересування, навчання тощо. Повірте, у багатьох випадках ми повинні брати приклад із людей на візках, які демонструють усім, як потрібно жити і прагнути чогось досягти. Вони такі ж, як ми, їх не потрібно жаліти, а допомагати, усіляко приділяти увагу, аби вони не відчували себе покинутими. До речі, у Вінниці кілька сотень дітей з порушенням опорно-рухового апарату, яким потрібна освіта, а відповідно, умови для її отримання.

Повністю підтримує естрадного співака і директор школи-гімназії №6 Наталія Тітова. Вона дякує і артистам, і військовим, і особисто Андрію Дручинському, який представляє фонд “Подільська громада”.

Наталя Анатоліївна – досвідчений педагог із великим стажем роботи. Вона добре розуміє, і навіть переконана, що адаптація ввіреного їй навчального закладу до навчання дітей-інвалідів піде на користь не лише місту та самим діткам з обмеженими можливостями опорно-рухового апарату, а й усім вихованцям школи-гімназії, яких тут більше півтори тисячі.

– Навчаючись поряд із такими дітьми, учні стають значно добрішими, людянішими, і це одразу відчутно, – розповідає Наталя Тітова. – Наразі в школі навчається лише десять учнів з обмеженими фізичними можливостями. Вони вчаться у звичайних класах поряд із здоровими дітьми, але є яскравим прикладом для оточуючих, як треба цінувати життя, хапатися за нього. Усі вони надзвичайно талановиті, творчі, пишуть вірші, гарно вчаться.

Наталя Тітова розповіла про плани Вінницької міської ради щодо адаптації школи-гімназії. На базі навчального закладу планують відкрити класи інклюзивної освіти. Багато уже зроблено силами самих батьків та спонсорів. Це і пандус, і спеціалізований санвузол, і кімната психологічного розвантаження. На черзі – ліфт для дітей на візках, для будівництва якого нині і збирали кошти артисти. Робота громіздка, потребує як грошей, так і часу. До того ж, буде певна затримка і з розробкою проектної документації. А у школі йде навчальний процес, складання іспитів, тож сам ліфт організатори планують запустити лише через рік. На нього чекають декілька сотень діток, які не можуть вільно пересуватися і отримувати належну освіту у середніх навчальних закладах. На жаль, кількість таких дітей в Україні продовжує зростати. Їм вкрай потрібна увага громадськості і можливість відчувати себе повноцінними членами суспільства.

Юрій Ігнат. “Крила України”.
Фото Дмитра Струтинського.

“Зірниця” завойовує прихильність молоді

МИКОЛАЇВ

У Миколаївській області підбили підсумки обласного етапу Всеукраїнської військово-патріотичної гри “Зірниця”. За звання кращих боролися 27 команд по 9 учасників у кожній. Заключний етап Всеукраїнської військово-патріотичної гри “Зірниця” проходив на базі дитячого табору відпочинку ім.Башкірова в селі Білі Криниці Березнегуватського району Миколаївської області.

У програмі були змагання на кращих знавців історії та географії рідного краю, а також контрольні заняття з військово-прикладних видів спорту.

Щоб в учасників не виникало сумнівів у справедливості оцінювання, суддями на всіх етапах змагань були десантники 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади високомобільних десантних військ Збройних Сил України.

За підсумками обласного етапу Всеукраїнської військово-патріотичної гри “Зірниця” перше місце посіла команда Заводського району Миколаєва. Друге місце дісталося команді Центрального району обласного центру, а третє – команді Березнегуватського району Миколаївської області.

Переможців та учасників змагань було нагороджено пам’ятними призами від представників Миколаївської облдержадміністрації та воїнів-інтернаціоналістів.

Закінчились змагання показовими виступами воїнів-розвідників 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади високомобільних десантних військ Збройних Сил України.

Варто зазначити, що фінал Всеукраїнської військово-патріотичної гри “Зірниця” відбудеться на базі дитячого оздоровчого табору “Орлятко”, що в селищі Рибаківка Миколаївської області, куди з’їдуться команди з усіх областей України.

ЧЕРНІГІВ

На Чернігівщині захоплююча військово-патріотична спортивна гра “Зірниця” приваблює все більше молоді. Участь в ній залюбки беруть також і батьки дітей, які виступають у ролі вболівальників. Вперше після радянських часів “Зірниця” стартувала у Гончарівському гарнізоні в 2010 році за ініціативи міського військового комісара полковника Володимира Кравчука і командира 1-ї окремої танкової бригади полковника Андрія Грицькова.

Цього разу проведенням змагань займалися військовослужбовці Чернігівського обласного військового комісаріату та працівники обласної державної адміністрації.

Гарна традиція, завдяки організаторам змагань, продовжується і цього року. Вона корисна й цікава для підлітків. Тож проведення “Зірниці” продовжуватиметься і наступного року.

“Зірниця” тривала два дні. В ній брали участь 23 команди зі шкіл області. Кожна команда складалася з семи юнаків та двох дівчат 8-10 класів. Відбиралися кращі учні старших класів. У кожному загоні була своя, стилізована під військову, форма одягу, головні убори та емблеми школи.

Школярі змагалися на території спортивного стадіону колишнього Чернігівського льотного училища. Навчальні місця були обладнані працівниками та військовослужбовцями Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, який очолює полковник Микола Шпак.

Стартувала “Зірниця” підняттям прапора гри. Загони школярів пройшли урочистим маршем. Їхній вишкіл оцінювала суддівська колегія, яка складалася з офіцерів гарнізону та представників місцевої влади.

Під час гри діти змагалися у конкурсах зі стройової підготовки, стрільби з пневматичної гвинтівки, підтягування на перекладині, надягання протигаза на час, долання смуги перешкод, метання імітаційної гранати в ціль, розбирання й збирання автомата, а також надання першої медичної допомоги. Очі у підлітків горіли!

Олександр Парій.

ФУТБОЛ

Шоковані чорногорці вітають Україну!

Шок, трагедія, декласування і надія на майбутнє – до Вашої уваги реакція чорногорської преси на розгромну поразку в матчі зі збірною України (0:4).

Про масштаб трагедії маленької балканської держави можна судити навіть по коментарях текстової трансляції на одному з чорногорських сайтів. Опис третього гола (забив Артем Федецький) уклався всього в одну фразу: "Ми декласовані". А останній м'яч був вимучений одним словом "Безус – 0:4". Важко уявити, що відчував нещасний чорногорський журналіст, заносячи підсумкові цифри.

"Ми так сподівалися зробити упевнений крок до Бразилії, а замість цього позадкували у зворотному напрямі. Із стартового свистка стало зрозуміло: гра у "соколів", що називається, не пішла. Зате українці тримали ситуацію під контролем практично увесь матч, а в центрі поля вони і зовсім почували себе як вдома.

Можливо, моментом істини для нас (чорногорців – авт.) стала 22-а хвилина, коли Вучініч, отримавши пас від Йоветіча, опинився перед воротарем гостей, однак вистрелив повз ворота. Це була неприпустима щедрість.

У кінці першого тайму відбувся неприємний розмін: у суперників вилучили Зозулю, проте і ми перед цим із-за травми втратили Йоветіча. І вже через шість хвилин після початку другої половини стадіон під Горіцом був шокований після удару Гармаша. Проблеми наростали: через 15 хвилин видалили Волкова, а Коноплянка подвоїв перевагу України. Добили "хоробрих соколів" Федецький, Безус і Павічевіч, що залишив команду удев'ятьох. Є й хороші новини: поляки не змогли перемогти молдаван у них удома. У будь-якому випадку, нас тепер чекають два важкі поєдинки в гостях: проти Польщі та Англії", – пише оглядач Cafe del Montenegro.

Непросто усвідомити біди збірної, яка існує всього 7 років. Але вдумайтеся: перша поразка Чорногорії в поточному відборі. І одночасно – найбільше домашнє фіаско в історії збірної взагалі! А якби Україна ще трохи натиснула (як Безус, який дуже хотів забити – і зробив це), рахунок міг стати жахливо непристойним. "Хоробрі соколи" отримали найбільш приголомшливий удар за весь час існування національної дружини.

"Зараз немає сенсу аналізувати гру, або тикати пальцем в помилки наших гравців. Інша справа – важкий нокаут, в якому опинилася команда Чорногорії.

Ситуація, що склалася на 80-й хвилині після видалення Павічевіча за рахунку 0:2, залишиться в пам'яті набагато довше, ніж чотири голи хлопців в жовтій формі. Хто були ті люди, що встали зі своїх місць і покинули стадіон? Точно не уболівальники України. А люди, що співали, раділи і аплодували після фінального свистка, неначе нічого не сталося. Вони взялися звідки?

Мабуть, просто йшли і заблукали. Тому що вони не знають, що таке любов до своєї країни. Не знають, що ця любов не купується і не перепродається, як квитки на матч, здобуті їх батьками. І не знають, що таке футбол взагалі. І не вірять в наших гравців. І не уявляють, що таке щиро сумувати після поразки улюбленої команди. І не можуть зрозуміти, що немає кращої надії, ніж та, що народжується з великої печалі, і немає мрії краще за ту, що з'являється з попелу", – так емоційно прокоментував розгром на CG Fudbal Івіца Маджаровіч.

Втім, ситуація у Монтенегро не така безвихідна, як, наприклад, у поляків. І це спустошені поточним горем балканці також відмічають:

"Старе футбольне прислів'я свідчить – краще один раз програти 0:4, ніж чотири рази по 0:1. Поки рано вішати ніс – попереду ще три матчі, і дістатися до фіналу все ще можливо. А ось наскільки це можливо, стане ясно в матчах з Польщею і Англією", – міркує журналіст порталу vijesti.me

Що ж до реакції уболівальників, то вони підтримують свою команду. Обурюються окремими фанатами, які після однієї поразки відвернулися від недавніх кумирів. Наймужніші чорногорці знаходять в собі сили на компліменти на адресу синьо-жовтої дружини: "Вітаємо Україну з великою перемогою! Ви – молодці!".

Після цього надважливого переможного кроку українську збірну чекає вирішальний матч проти збірної Англії у столиці України. Саме гра з англійцями, основними конкурентами України, розставить усі крапки над "і" восени цього року.

група Н

	Команда	і	В	Н	П	З-П	О
1	Чорногорія	7	4	2	1	14-7	14
2	Англія	6	3	3	0	21-3	12
3	УКРАЇНА	6	3	2	1	10-4	11
4	Польща	6	2	3	1	12-7	9
5	Молдова	7	1	2	4	4-11	5
6	Сан-Марино	6	0	0	6	0-29	0

ПІНГ-ПОНГ

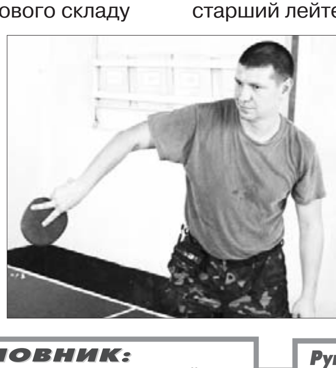
Тенісні баталії миротворців у Ліберії

Протягом двох місяців серед миротворців 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії, де командиром військовий льотчик 1 класу полковник Петро Пліс, проходили змагання з настільного тенісу.

За призові місця в особистих та командних розрядах боролися спортсмени малої ракетки з усіх підрозділів загону.

– Змагання з настільного тенісу зайвий раз довели, що цей вид спорту популярний серед українських миротворців. Учасники змагань продемонстрували впевнену та грамотну гру, – розповідає полковник Петро Пліс. – Виконання завдань у важких кліматичних умовах вимагає від особового складу відмінного здоров'я та доброї фізичної форми, що й досягається за допомогою спорту. Варто зазначити, що незабаром на території базового містечка буде відкрито новий спортзал, де військовослужбовці покращуватимуть свої фізичні дані на сучасних спортивних тренажерах.

За підсумками командних змагань, перше місце виборов льотний склад, який обіграв у фіналі представників взводу охорони та роти аеродромно-технічного забезпечення. Замкнула трійку найсильніших команда інженерно-авіаційної служби.

В особистій першості переможцем став бортовий перекладач старший лейтенант Олександр Марченко, друге місце – у командира вертольота майора Сергія Скребцова. Третю сходинку п'єдесталу посів старший технік старший лейтенант Антон Забокрицький.

Руслан Лінник.
Ліберія.

ШАХИ

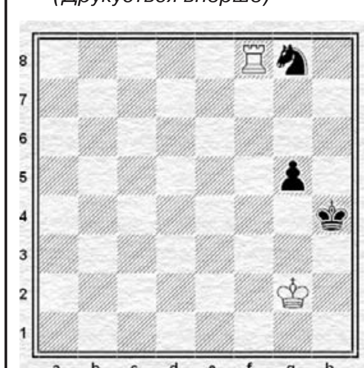
Випуск №5

Атака на короля!

В шаховій композиції існує розділ казкових задач. Сьогодні ми познайомимо із задачами на кооперативний мат. В них, за шаховими правилами, починають ходить чорні і допомагають білим поставити собі мат. Щоб вирішити таку задачу, необхідно добре пофантазувати. Спробуйте вирішити надруковані задачі на діаграмах, не розставляючи шахи на шахівницю. В кожній з них – по два варіанти розв'язку (форми Неймана)...

Задача №10

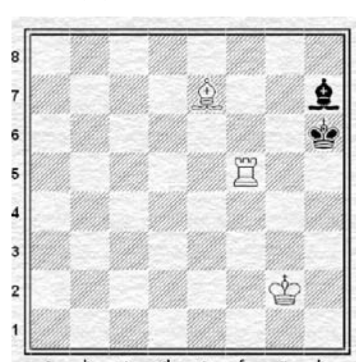
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h=2 2.1.1.1 (2+3)

Задача №11

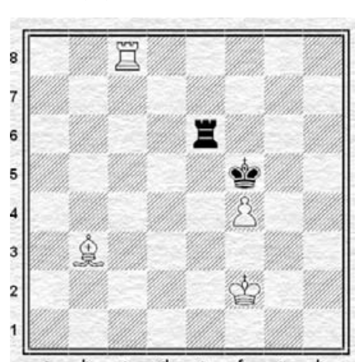
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h=2 2.1.1.1 (3+2)

Задача №12

М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h=2 2.1.1.1 (4+2)

Перевірте розв'язок

Етюд №1

1. Кра4! b1Ф. 2. Cd3+! Ф:d3 – пат.

Етюд №2

1. g5! (1. Kph8? Kph7! 2. g5 Cg7!). 1...C:g5 .

2. f7+! Kpg7 – пат.

Етюд №3

1. e6! (1. Kpc2 або Kpa2? Kpe7. 2. Kpb1 b3! – і чорні виграють).

1... Kpd8! 2. Kpc2! (Kpa2 b3+!). 2...a3. 3. Kpb3! a2/c2. 4. Kp:a2/ Kp:c2! – білі виграють.

М.Пархоменко.

Сторінку підготував Юрій Ігнат.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Ігнат.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 1309 Зам. № 132202.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Країна в Африці

Нота

Служба безпеки Гіммлера

Предмет торгу на аукціоні

Пливуча льодова гора

Найбільша ріка у світі

Союз держав під владою одного монарха

Об'єднання кочових племен

Закритий кінний екіпаж

Селянин-раб у Спарті

Марка літака

Китайський і голлівудський режисер

Річка у Франції

Натрієва сіль борної кислоти

Давньоруське військо

Сплав міді та цинку

Речовий мішок десантника

Київський князь

Храм

Країна Південної Америки

Озброєна група злочинців

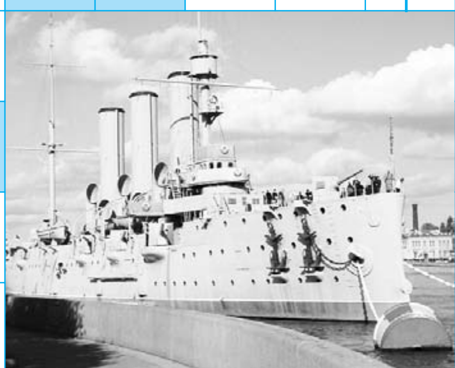
Французький письменник

Місто у Франції

Листяне дерево

Невеликий спортивний човен

Легендарний російський крейсер

Зграя

Крута глибока západина

Східні шашки

Дерево, символ Японії

Пошесть

Можливість здійснення чогось

Неволя у ворожому стані

Поверхня для відтворення зображень

Марка сигарет

Вертикальна яма

Столиця європейської країни

Титул наступника престолу Австрії

Ріка Північної Америки

Бобова культура

Танцювальний крок

Одиничний вектор

Свійська тварина

Легка жіноча сукня

Балтійський оселедець

Строфа з Корану

Узаконений пірат

Радянський мультфільм

Пологи кози

Радянський конструктор зброї

Шахова нічия

Парламент у деяких країнах

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 23

АВТОДРОМ

Концепт Kia Provo стане серійним

Kia Provo схвалений до серійного виробництва, і це чудова новина для шанувальників легких і компактних кросоверів. Адже концепт, що дебютував у Женеві-2013, став одним із шоу-стоперів завдяки своєму відмінно продуманому дизайну – нескінченно сміливому і, разом з тим, який залишає великий простір для інженерних маневрів конструкторів-практиків.

Віце-президент Kia Europe з маркетингу та планування Бенні Ойен розповів журналістам, що новинка включена в попередній виробничий план на 2016 рік і значиться в ньому під кодовою назвою B-Coupe. Але ще належить провести різні опитування і дослідження, щоб більш точно визначити, в якому сегменті позиціонувати автомобіль.

І дійсно, поки Provo займає проміжну позицію між кросовером і чотиридверним купе (стильними двома дверима концепта, швидше за все, пожертвують на догоду практичності). Якщо чаша ваги хитнеться у бік "позашляховика", то, скоріше, повний привід стане постійним, зросте кліренс, у зовнішності додасться брутальності, а найближчим конкурентом стане Nissan Juke. І навпаки: якщо Kia вирішить, що Provo буде краще продаватися як міський хот-хетча, упор зроблять на яскравість зовнішності і економічність гібридного приводу.

Підготував Олександр Олехнович.
"Крила України".

ДО ВІДОМА

Де найкраще навчають в Україні

Вже вшосте публікується рейтинг найкращих вузів в Україні "Компас - 2013". Цього року було оцінено 239 вишів України.

У зведеному рейтингу першу позицію вже кілька років стабільно тримає Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут". Цей виш отримав 98 балів.

На другій позиції розташувався Київський національний університет імені Тараса Шевченка (65 балів). Зазначимо, що останній, у порівнянні з минулим роком, втратив 18 балів.

За ним розташувався Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана (50 балів).

Національний університет "Львівська політехніка", Донецький національний технічний університет та Києво-Могилянська академія посіли четверту позицію із 38 і 36 і 35 балами відповідно.

Київський університет будівництва та архітектури та Національний авіаційний університет посіли п'яту позицію (33 і 32 бали).

Упорядники рейтингу зазначають, що проект має на меті визначення вузів, навчання в яких має найбільшу практичну цінність і відповідає вимогам реального сектора економіки, а також гарантує випускникам надійні перспективи працевлаштування.

При розрахунку рейтингу враховувалися такі критерії, як задоволеність випускників вишів отриманою освітою та можливістю використати її у трудовій діяльності, сприйняття роботодавцями якості освіти в українських вузах, сприйняття експертами якості освіти і співпраця між вузами і компаніями-роботодавцями.

Зазначимо, що до рейтингу потрапили виші, що мали ліцензію на підготовку бакалаврів, спеціалістів, магістрів хоча б на одному із вказаних напрямів. Крім того, одним із критеріїв, що розраховувалися при формуванні списку вишів, став сумарний ліцензійний обсяг підготовки бакалаврів, спеціалістів, магістрів одного напряму у виші.

У той же час, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка опинився на першому місці рейтингу вузів, складеного журналом "Кореспондент".

При складанні цього рейтингу видання звернулося до найкращих і найбільш успішних компаній. У їх число потрапили українські відділення міжнародних корпорацій і найбільші вітчизняні компанії.

Співробітники журналу поцікавилися думкою фахівців з підбору персоналу 29 компаній, які відповіли на запитання про те, випускників яких вузів вони воліють наймати на роботу, тобто які університети навчають краще за інших.

У результаті з'ясувалося, що найбільш креативні – випускники Києво-Могилянської академії, а ті, хто навчався в Національному університеті ім. Тараса Шевченка, отримали чудову освіту.

Якщо говорити про економістів, то найкращі результати демонструють випускники Київського національного економічного університету ім. Вадима Гетьмана. Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого, яка знаходиться в Харкові, – одна з найкращих, де готують юристів, вважають роботодавці.